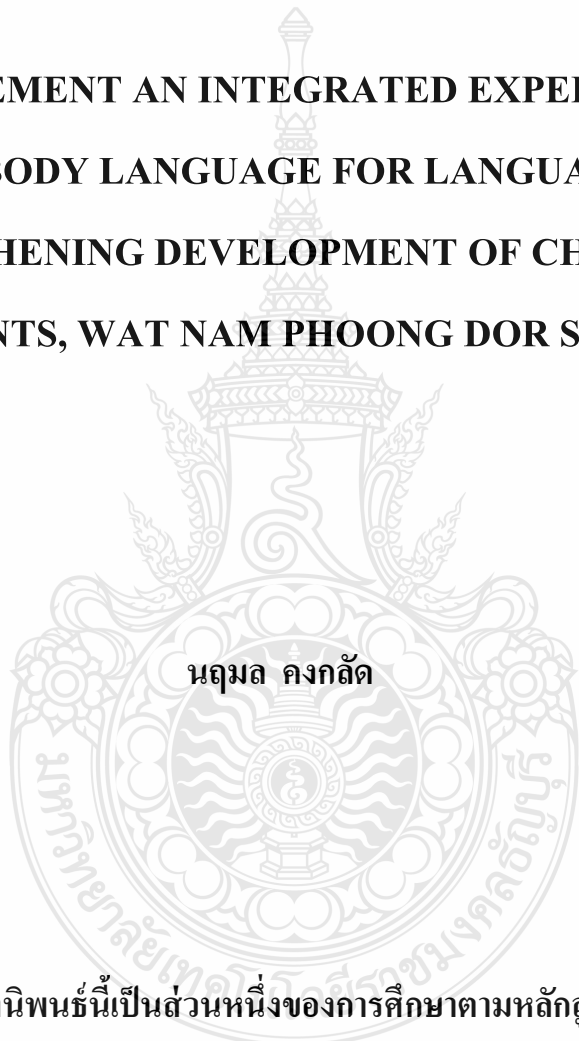

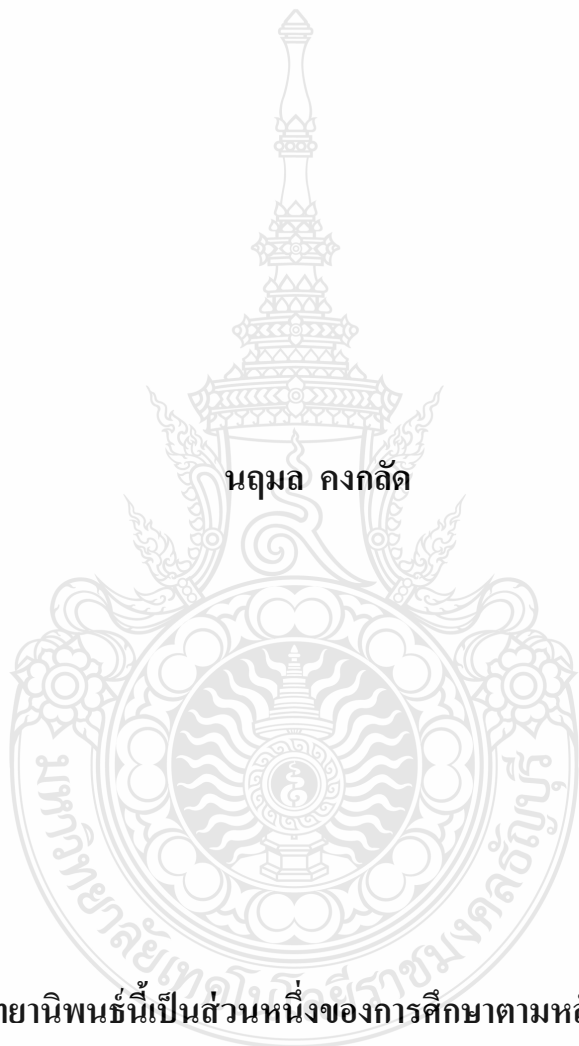
การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า
เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ

THE DEVELOPEMENT AN INTEGRATED EXPERIENCES PLAN
BY USING BODY LANGUAGE FOR LANGUAGE SKILLS
STRENGTHENING DEVELOPMENT OF CHILDHOOD
STUDENTS, WAT NAM PHOONG DOR SCHOOL

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า
เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ

นฤมล คงกลัด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า
เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ

The Development an Integrated Experiences Plan by using Body
Language for Language Skills Strengthening Development of
Childhood Student, Wat Nam Phoong Dor School.

ชื่อ - นามสกุล

นางนฤมล คงกลัด

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.

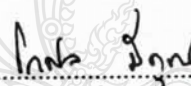
ปีการศึกษา

2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อาจารย์สริน เจริมไรสง, ค.ด.)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, กศ.ด.)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชญญภรณ์ เลหาหะเพ็ญแสง, ค.ด.)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

คณะกรรมการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะกรรมการอุตสาหกรรม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

วันที่ 14 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2558

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ
ชื่อ – นามสกุล	นางนฤมล คงกั๊ด
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ค.
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) ศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า และแบบทดสอบทักษะทางภาษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์ E1/E2 และการหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.49/83.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.6030 แสดงว่านักเรียนระดับปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.30

คำสำคัญ: เสริมสร้างทักษะทางภาษา แผนการจัดประสบการณ์ ภาษาท่า

Thesis Title	The Development an Integrated Experiences Plan by Using Body Language for Language Skills Strengthening Development of Childhood Student, Wat Nam Phoong Dor School
Name - Surname	Mrs. Narumon Kongklad
Program	Technology Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Sutthiporn Boonsong, Ed.D.
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) develop integrated lesson plan by using body language to enhance language skills for year 2 kindergarten students to meet the 75/75 standard achievement, and 2) study the result of integrated lesson plan by using body language to enhance language skills for year 2 kindergarten students.

The population in this experiment were 22 of year 2 kindergarten students of Wat Nam Phoong Dor School, Ratchaburi Province, academic year 2/2557. Research instruments were integrated lesson plans and language skills achievement tests. Percent and Effectiveness Index: E.I. were used for data analysis.

The research results showed that 1) the integrated lesson plans by using body language to enhance language skills had the effectiveness index at 88.49/83.93 which was higher than the set index at 75/75, and 2) the achievement index of the developed lesson plans was at 0.6030. This showed that the students had the achievement at 60.30%.

Keywords: enhance language skills, integrated lesson plan, body language

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณา และความอนุเคราะห์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ทำการศึกษาวิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.รศลิน เจิมไชสง ประธานกรรมการสอบ และกรรมการสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ ดร.ธัญญกรณ์ เล่าหะเพ็ญแสง ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเสียสละเวลาในการเป็นกรรมการสอบในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ นายวิเชษฐ คำประดิษฐ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดหนามพุงคอก ที่ได้อำนวยความสะดวกในการทำวิจัยจนสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ และมอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่ คุณพ่อกิตติชัย วงษ์ปาน คุณแม่วิภา วงษ์ปาน ครอบครัว ที่ให้การสนับสนุน และคณะครู-อาจารย์ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ รวมทั้งเพื่อนๆ สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรทุกคนที่เป็นกำลังใจให้ตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ หากวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ขาดตกบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์ประการใด ผู้วิจัยขอกราบขออภัยมา ณ โอกาสนี้

นฤมล คงกั๊ด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	12
1.3 สมมติฐานงานวิจัย.....	12
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	12
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	13
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	14
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.....	16
2.2 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ.....	20
2.3 พัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย.....	23
2.4 ภาษาท่า.....	30
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	37
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4.1 การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้าง ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย.....	42
4.2 ผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อ เสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	51
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	51
5.3 อภิปรายผล.....	52
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	58
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	59
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	61
ภาคผนวก ค เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	65
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	186
ประวัติผู้เขียน.....	198

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	
แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย.....	42
ตารางที่ 4.2	
ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน”.....	45
ตารางที่ 4.3	
ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ”.....	46
ตารางที่ 4.4	
ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 2 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ) ”.....	48
ตารางที่ 4.5	
สรุปผลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน.....	49
ตารางที่ 4.6	
ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย.....	50

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	หน้า 13
------------------------------------	------------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายแม่บทกำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ โดยเน้นถึงแนวปรัชญาหลักและกรอบแนวคิดที่เน้นเรื่อง “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนากระบวนการทัศน์ใหม่ที่มาเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นแนวกระแสหลักในการสร้างคุณภาพให้เข้มแข็งขึ้นด้วยการเน้นบริบทสำคัญของการศึกษาและการเรียนรู้ โดยมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544, น. 15) วัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 8 ปี เป็นระยะที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคม และบุคลิกภาพ เป็นวัยที่เรียกว่าช่วงพลังการเจริญเติบโตของงานสำหรับชีวิต แนวความคิดเหล่านี้เป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากการมองเด็กในทัศนะของการที่เด็กมีพัฒนาการด้านต่างๆ แตกต่างจากเด็กวัยอื่นๆ ในช่วงชีวิตของความเป็นมนุษย์ สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2547, น. 27) ประสพการณ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในตัวเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มชีวิตหรือช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตบุคคลแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ใฝ่ดี และความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของเด็กที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547, น. 14) การพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งนี้ สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี ส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะ ทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 35) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดปรัชญาการศึกษาปฐมวัยว่าการศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพภายใต้บริบทสังคม

วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 5) และนอกจากนี้เด็กอายุ 3-5 ปี เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ผู้ที่รับผิดชอบจึงมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมให้เด็กสังเกต สำรวจ สร้างสรรค์ และยิ่งเด็กมีความกระตือรือร้นจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ ผู้รับผิดชอบจึงต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ เพราะจะเป็นพื้นฐานที่ช่วยเตรียมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และในชีวิตของเด็กต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น. 1) ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้การฟัง การพูด และการอ่าน มีขั้นตอนในการสอนโดยนำบูรณาการและสอนความหมายรวมของเรื่องคู่ของคำประกอบย่อยของภาษาทั้ง 4 ด้าน ซึ่งจะทำให้กระบวนการอ่านของเด็กเป็นไปอย่างมีระบบ ในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จึงควรให้โอกาสฝึกการฟัง พูด อ่าน ให้มากๆ โดยใช้สื่อประกอบและให้กำลังใจ ความเชื่อมั่น เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางภาษาดีขึ้น เด็กปฐมวัยทุกคน มีศักยภาพในการสร้างองค์ความรู้โดยอาศัยสภาพจริง ที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นของเด็ก ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก ครูผู้สอนควรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กเพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครู โดยสามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิด สามารถปรับตัวและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เด็กมีความคิดอย่างอิสระ และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก โดยอาศัยการบูรณาการซึ่งเปรียบเสมือนการนำศาสตร์หรือความรู้วิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันนำมาเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เพื่อนำมาจัดเป็นการเรียนการสอนภายใต้หัวข้อเดียวกัน เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นการสร้างความรู้ของผู้เรียนที่มากกว่า การให้เนื้อหาโดยครูเป็นผู้กำหนด และยังเชื่อมโยงไปถึงการจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งเป็นการนำวิชาหรือสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกัน สามารถทำได้โดยการสร้างหัวข้อเรื่องที่มีความสอดคล้องกับวิชานั้นๆ เข้าด้วยกัน และในงานวิจัยเล่มนี้ได้ นำ ภาษาท่า ซึ่งเป็นภาษาทางนาฏศิลป์นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทุกวันนี้มนุษย์เราใช้ท่าทางประกอบการพูดหรือบางครั้งมีการแสดงสีหน้า ความรู้สึก เพื่อเน้นความหมายด้วยในทางนาฏศิลป์ ภาษาท่าเสมือนเป็นภาษาพูด โดยไม่ต้องเปล่งเสียงออกมา แต่

อาศัยส่วนประกอบอวัยวะของร่างกาย แสดงออกมาเป็นท่าทาง โดยเลียนแบบท่าทางธรรมชาติ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ และถ้าได้มีการแนะนำในการใช้ท่าทางต่างๆ ก่อนบ๊องพอสมควรแล้ว ยังจะทำให้รู้เรื่องราวความเข้าใจเพิ่มความสุขสนุกสนานมากขึ้น พื้นฐานของการใช้ภาษาทำนี้ส่วนมากจะ นำมาจากท่าธรรมชาติแต่นำมาประดิษฐ์ดัดแปลงให้มีความอ่อนช้อยและสวยงาม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้าง ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัดหนามพุงดอ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยบูรณาการ เนื้อหาและพื้นฐานนาฏศิลป์โดยใช้ภาษาทำมาประยุกต์ใช้ เชื่อมโยงพื้นฐานประสบการณ์ของเด็กใน กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา ของแผนการจัดประสบการณ์ ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการ ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้าง ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อ เสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โดยใช้ดัชนีประสิทธิผลร้อยละ 60

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้ คือ

1.3.1 นักเรียนระดับปฐมวัยที่เรียนโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ ภาษาทำ เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา มีดัชนีประสิทธิภาพ 75/75

1.3.2 นักเรียนระดับปฐมวัยที่เรียนโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ ภาษาทำ เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา มีผลการเรียนที่ดัชนีประสิทธิผลร้อยละ 60

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อ เสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัดหนามพุงดอ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยมี ขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหา กิจกรรม และทักษะการเรียนรู้ โดยนำภาษาท่าที่เป็นพื้นฐานนาฏศิลป์มาบูรณาการเชื่อมโยงพื้นฐานประสบการณ์ของเด็กในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

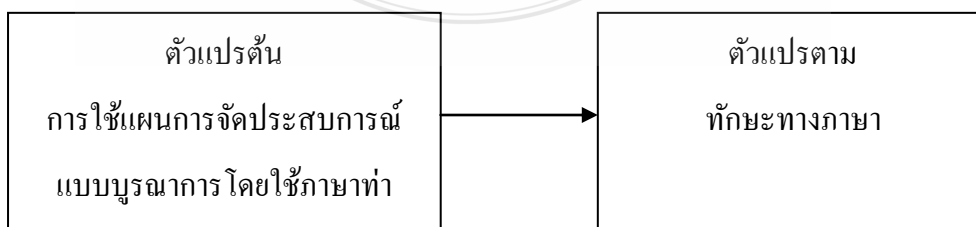
1.5.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่า หมายถึง แผนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการเนื้อหาและพื้นฐานนาฏศิลป์โดยใช้ภาษาท่ามาประยุกต์ใช้ เชื่อมโยงพื้นฐานประสบการณ์ของเด็กในกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา ของแผนการจัดประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทักษะทางภาษา

1.5.2 นักเรียนระดับปฐมวัย หมายถึง เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 22 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

1.5.3 ภาษาท่า หมายถึง ภาษาทางนาฏศิลป์เสมือนเป็นภาษาพูดโดยไม่ต้องเปล่งเสียงออกมาแต่อาศัยส่วนประกอบอวัยวะของร่างกาย แสดงออกมาเป็นท่าทาง เป็นสื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้

1.5.4 ทักษะทางภาษา หมายถึง การเตรียมความพร้อมให้เด็กปฐมวัยมีทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาทางการฟัง การพูด การอ่าน

1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้แนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

1.7.2 ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

1.7.3 ได้แนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย และนำไปประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านอื่นๆ ของนักเรียนระดับปฐมวัยได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
- 2.2 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ
 - 2.2.1 ความหมายของแผนการจัดประสบการณ์
 - 2.2.2 ความหมายของการบูรณาการ
 - 2.2.3 ลักษณะสำคัญของการสอนแบบบูรณาการ
 - 2.2.4 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
 - 2.2.5 การวางแผนการจัดทำแผนแบบบูรณาการ
 - 2.2.6 ประโยชน์ของการบูรณาการ
- 2.3 พัฒนาการทางภาษาสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย
 - 2.3.1 ความหมายของภาษา
 - 2.3.2 ความสำคัญของภาษา
 - 2.3.3 พัฒนาการทางภาษา
 - 2.3.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา
 - 2.3.5 องค์ประกอบความพร้อมทางภาษา
 - 2.3.6 แนวทางในการส่งเสริมภาษาสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย
- 2.4 ภาษาทำ
 - 2.4.1 ความหมายของภาษาทำ
 - 2.4.2 ประเภทของภาษาทำ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

2.1.1 แนวคิดการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้ให้เด็กพัฒนาเต็มศักยภาพ ข้อมต่ออาศัยหลักการและแนวคิดของนักการศึกษาอันเป็นที่ยอมรับทั่วไป การศึกษาแนวคิดของบุคคลเหล่านั้น จะช่วยให้นักการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบันเข้าใจ และได้แนวทางในการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ

การจัดแนวคิดในคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 3) พัฒนาขึ้นมาโดยอาศัยแนวคิดต่อไปนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก พัฒนาการของมนุษย์เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวมนุษย์ เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิต ซึ่งครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จะมีความสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้นตอนไปพร้อมกันทุกด้าน เด็กแต่ละคนจะเติบโตและมีลักษณะพัฒนาการแตกต่างกันไปตามวัย โดยที่พัฒนาการเด็กปฐมวัยบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวเด็กอย่างต่อเนื่องในแต่ละวัย เริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงอายุ 5 ปี พัฒนาการแต่ละด้านมีทฤษฎีเฉพาะอธิบายไว้และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเด็ก อาทิ ทฤษฎีพัฒนาการทางร่างกายที่อธิบายการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กว่ามีลักษณะต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เด็กจะพัฒนาถึงขั้นใดจะต้องเกิดวุฒิภาวะของความสามารถขึ้นนั้นก่อน หรือทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาที่อธิบายว่าเด็กเกิดมาพร้อมวุฒิภาวะ ซึ่งจะพัฒนาขึ้นตามอายุประสบการณ์ ค่านิยมทางสังคม และสิ่งแวดล้อม หรือทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ที่อธิบายว่าเด็กจะพัฒนาได้ดีถ้าในแต่ละช่วงอายุเด็กได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ตนพอใจ ได้รับความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอจากผู้ใกล้ชิด มีโอกาสช่วยตนเอง ทำงานที่เหมาะสมกับวัยและมีอิสระที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ตนอยากรู้อบ ๆ ตนเอง

ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก จึงเป็นเสมือนหนึ่งแนวทางให้ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจเด็ก สามารถอบรมเลี้ยงดูและจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างของแต่ละบุคคล ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กพัฒนาจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ต้องการ ได้ชัดเจนขึ้น

2) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้การเรียนรู้ของมนุษย์เรามีผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกิดขึ้นจากกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้นด้วยตนเอง และการเรียนรู้จะเป็นไปได้ดี ถ้าผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าได้คล่องไหว มีโอกาสคิดริเริ่มตามความต้องการและความสนใจของตนเอง รวมทั้งอยู่ในบรรยากาศที่เป็นอิสระ อบอุ่นและปลอดภัย

ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก และเนื่องจากการเรียนรู้นี้เป็นพื้นฐานของพัฒนาการในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้คนเราเรียนรู้มาตั้งแต่เกิดตามธรรมชาติก่อนที่จะมาเข้าสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรจึงยึดแนวคิดที่จะให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงด้วยตัวเอง ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระ เอื้อต่อการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

3) แนวคิดเกี่ยวกับการเล่นของเด็ก การเล่นถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคน เด็กจะรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง สร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง การเล่นจะมีอิทธิพลและมีผลดีต่อการเจริญเติบโต ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จากการเล่นเด็กมีโอกาสนเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย ได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกถึงตนเอง เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่น การเล่นจึงเป็นทางที่เด็กจะสร้างประสบการณ์เรียนรู้สิ่งแวดล้อม เรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้อื่นสร้างความสัมพันธ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นกับธรรมชาติรอบตัว ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับนี้จึงถือ “การเล่น” อย่างมีจุดมุ่งหมาย เป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก

4) แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับนี้ถือว่าผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมและสังคมที่แวดล้อมตัวเด็ก มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ผู้สอนควรต้องเรียนรู้บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเด็กที่ตนรับผิดชอบ เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนา เกิดการเรียนรู้ และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่น มีความสุข

2.1.2 มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดในจุดหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในจุดหมาย 12 ข้อ และในแต่ละช่วงอายุ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วยมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

- 1) ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
- 2) กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
- 3) มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
- 4) มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
- 5) ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
- 6) ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
- 7) รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
- 8) อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 9) ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
- 10) มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
- 11) มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
- 12) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ และการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วย

2.1.3 หลักการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย

การจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 5) ยึดหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

- 1) การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรพิจารณาจากวัยและประสบการณ์ของเด็ก โดยเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กจะได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ ได้พัฒนา รวมทั้งยอมรับในวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กได้อยู่ในที่ที่สะอาด ปลอดภัย อากาศสดชื่น ผ่อนคลาย ไม่เครียด มีโอกาสออกกำลังกายและพักผ่อน มีสื่อวัสดุอุปกรณ์ มีของเล่นที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยให้เด็กมีโอกาสได้เลือกเล่น เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและโลกที่เด็กอยู่ รวมทั้งพัฒนาการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ดังนั้น สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงเป็นเสมือนหนึ่งสังคมที่มีคุณค่า สำหรับเด็กแต่ละคนจะเรียนรู้และสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลในสังคมเห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย

3) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ผู้สอนมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กอย่างมาก ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้หรือสั่งให้เด็กทำมา เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดสภาพแวดล้อม ประสพการณ์และกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย โดยผู้สอนจะเป็นผู้สนับสนุน ชี้แนะ และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ส่วนเด็กเป็นผู้ลงมือกระทำ เรียนรู้ และค้นพบด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะต้องยอมรับ เห็นคุณค่ารู้จักและเข้าใจเด็กแต่ละคนที่ตนดูแลรับผิดชอบก่อน เพื่อจะได้วางแผนสร้างสภาพแวดล้อม และจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสมนอกจากนี้ ผู้สอนต้องรู้จักพัฒนาตนเอง ปรับปรุงใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับเด็ก

4) การบูรณาการการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยยึดหลักการบูรณาการที่ว่า หนึ่งแนวคิดเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะและหลายประสบการณ์สำคัญ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดประสบการณ์ในแต่ละวันให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นที่หลากหลายกิจกรรม หลากหลายทักษะ หลากหลายประสบการณ์สำคัญอย่างเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ เพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางที่กำหนดไว้

5) การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินเด็กระดับปฐมวัย ยึดวิธีการสังเกตเป็นส่วนใหญ่ ผู้สอนจะต้องสังเกตและประเมินทั้งการสอนของตนและพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กว่า ได้บรรลุตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการจากข้อมูลเชิงบรรยาย จากการรวบรวมผลงาน การแสดงออกในสภาพที่เป็นจริง ข้อมูลจากครอบครัวของเด็ก ตลอดจนการที่เด็กประเมินตนเองหรือผลงาน สามารถบอกได้ว่าเด็กเกิดการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินพัฒนาการจะช่วยผู้สอนในการวางแผนการจัด

กิจกรรมชี้ให้เห็นความต้องการพิเศษของเด็กแต่ละคนใช้เป็นข้อมูลในการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เด็ก และขณะเดียวกันยังใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้กับเด็กในวัยนี้ได้อีกด้วย

6) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่เด็กเจริญเติบโตขึ้นมา ผู้สอน พ่อแม่ และผู้ปกครองของเด็กจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ต้องยอมรับและร่วมมือกัน รับผิดชอบ หรือถือเป็นหุ้นส่วนที่จะต้องช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน ดังนั้น ผู้สอนจึงมิใช่จะแลกเปลี่ยนความรู้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กเท่านั้น แต่จะต้องให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย ทั้งนี้มิได้หมายความว่าพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดเนื้อหาหลักสูตรตามความต้องการโดยไม่คำนึงถึงหลักการจัดที่เหมาะสมกับวัยเด็ก

จึงสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยหรือเด็กวัยใดก็ตาม ควรคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กในวัยนั้นๆ เป็นสำคัญ การศึกษาถึงพัฒนาการของเด็กจะช่วยให้เราเกิดความเข้าใจถึงธรรมชาติและลักษณะพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถจัดประสบการณ์ จัดการเรียนการสอน และอบรมเลี้ยงดูเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับพัฒนาการ

2.2 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ

2.2.1 ความหมายของแผนการจัดประสบการณ์

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536, น. 58) ได้ให้ความหมายของการจัดประสบการณ์ไว้ว่า การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์และการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในห้องเรียนให้กับเด็กปฐมวัย โดยให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการเล่น การลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี และเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้ครบทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีเป้าหมายให้อ่านเขียนได้ดังเช่นในระดับประถมศึกษา แต่เป็นการปูพื้นฐานหรือพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ได้ดี และเพื่อส่งเสริมพัฒนาการให้ครบทุกด้านทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยมีเป้าหมายให้อ่านเขียนได้ดังเช่นระดับประถมศึกษา แต่เป็นการปูพื้นฐานหรือพัฒนาการทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เช่น ทักษะในการสังเกตโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์เป็นการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยที่มีเป้าหมายเน้นด้านวิชาการหรือการเรียนเนื้อหาวิชาการ แต่เป็นการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน โดยให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ มีประสบการณ์ตรงกับสื่อ สิ่งแวดล้อม บุคคล ตามความสามารถของเด็ก เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับต่อไปหลักการจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ความสำคัญของการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย การจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 24) มีดังนี้คือ เป็นการจัดโดยยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กอายุ 3 - 6 ปี ทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษเพื่อให้เด็กพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจ

ในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและเป็นความร่วมมือระหว่างบ้านสถานศึกษา และชุมชน ที่มุ่งจะพัฒนาให้เหมาะสมกับวัย และมีความแตกต่างของแต่ละบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครอบคลุมประสบการณ์สำคัญที่เด็กได้รับ 9 ประการ ได้แก่ การสื่อสารความคิดที่เป็นการกระทำ การใช้ภาษา การเรียนรู้ทางสังคม การเคลื่อนไหว คนตรี การจำแนก เปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ และเวลา

สิ่งสำคัญในการจัดประสบการณ์ คือ ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง จัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความต้องการความแตกต่างระหว่างบุคคลในบรรยากาศที่อบอุ่นต่อการเรียนรู้โดยใช้บูรณาการ ผ่านการเล่นอย่างหลากหลายเป็นประสบการณ์ตรงที่เด็กมีโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

สรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุดที่ครูผู้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนและเป็นกัลยาณมิตรของเด็ก ต้องจัดสภาพของการเรียนรู้ให้เด็กปฐมวัยทั้งภายนอก และภายใน เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้มีโอกาสสัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อุปกรณ์การเรียนรู้ อุปกรณ์การทำงานต่างๆ ด้วยการ เล่น การลงมือปฏิบัติจริง

2.2.2 ความหมายของการบูรณาการ

บูรณาการ หมายถึง การนำศาสตร์หรือความรู้วิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันนำมาเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เพื่อนำมาจัดเป็นการเรียนการสอนภายใต้หัวข้อเดียวกัน เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีภาระเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นการสร้างความรู้ของผู้เรียนที่มากกว่าการให้เนื้อหาโดยครูเป็นผู้กำหนด

2.2.3 ลักษณะสำคัญของการสอนแบบบูรณาการ

- 1) เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการ และการปฏิบัติ
- 2) เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาได้อย่างกลมกลืน
- 3) เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

- 4) เป็นการบูรณาการเพื่อจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่างๆ
- 5) เป็นการบูรณาการให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างความคิดรวบยอดของวิชาต่างๆ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

2.2.4 การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนในการเขียนแผนการสอนของครูผู้สอน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท (การเขียนแผนแบบบูรณาการมีมากกว่านี้ ตามความเหมาะสม) ดังนี้

- 1) การบูรณาการภายในวิชา มีจุดเน้นอยู่ภายในวิชาเดียวกันอาจนำวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาบูรณาการกันเองของวิชานั้นและไม่แยกหรือขยายไปกับวิชาอื่น
- 2) การบูรณาการระหว่างวิชา มีจุดเน้นอยู่ที่การนำวิชาอื่นเข้าเชื่อมโยงด้วยกัน ตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไป โดยภายใต้หัวข้อเดียวกันว่าวิชาใดที่สามารถนำเข้ามาบูรณาการด้วยกันได้ ไม่จำเป็นต้องทุกวิชา หรือทุกกลุ่มประสบการณ์เข้าด้วยกัน หรืออาจครบทุกวิชาหรือทุกกลุ่มประสบการณ์ก็ได้

2.2.5 การวางแผนการจัดทำแผนแบบบูรณาการ

การจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการนำวิชาหรือสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกัน ซึ่งสามารถทำได้โดยการสร้างหัวข้อเรื่องที่มีความสอดคล้องกับวิชานั้นๆ เข้าด้วยกัน ผู้สอนต้องคำนึงสิ่งต่อไปนี้

- 1) การเลือกหัวข้อเรื่องจากประเด็นต่างๆ ที่ต้องการเรียน เช่น ประเด็นแนวคิด ประเด็นของเนื้อหา เมื่อได้แล้วนำจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชาที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนเข้ามาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
- 2) การนำจุดประสงค์ของรายวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาสร้างเป็นหัวข้อเรื่องและนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

2.2.6 ประโยชน์ของการบูรณาการ

- 1) เป็นการนำวิชาหรือศาสตร์ต่างๆ เชื่อมโยงกันภายใต้หัวข้อเดียวกัน
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่ลึกซึ้ง และมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริง
- 3) ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ในลักษณะองค์รวม
- 4) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ จากสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว
- 5) เป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูได้ทำงานร่วมกัน หรือประสานงานร่วมกันอย่างมีความสุข
- 6) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้คิดวิธีการหรือนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้

2.3 พัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

2.3.1 ความหมายของภาษา

คำว่า ภาษา นั้นมีผู้ให้นิยามแตกต่างกันไปหลายอย่างสุดแล้วแต่ผู้ให้คำนิยามนั้นมีความสนใจหนักไปด้านใด

ในแง่ภาษาศาสตร์เมื่อพูดถึงภาษา หมายถึง ภาษาที่ใช้พูดเพื่อสื่อความหมายในชุมชนหนึ่งๆ ดังนั้นเมื่อศึกษาเรื่องภาษาก็มุ่งความสนใจไปที่เสียง ระเบียบของเสียงและความสัมพันธ์ระหว่างระเบียบกับสถานการณ์ที่ใช้เสียงนั้นๆ

ในด้านจิตวิทยา ภาษาหมายถึง ความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่น ดังนั้นภาษาจึงรวมเอาวิธีการต่างๆ อย่างที่ใช้ในการติดต่อเพื่อสื่อความหมายหรือเพื่อแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นทั้งหมด ภาษาจึงหมายรวมทั้งการพูด การเขียน การทำท่าทางประกอบ การใช้ภาษาใบ้ การแสดงสีหน้า การแสดงออกทางศิลปะ และเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ต่างไปจากสัตว์ เพราะภาษาเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน นักจิตวิทยาบางท่าน เช่น สมิธ (Smith) ได้ให้คำนิยามของภาษาไว้ว่า “ภาษาเป็นเครื่องมือของสังคม” ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าการติดต่อสัมพันธ์กันจะมีขึ้นในรูปใดย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผนงาน การทำงานร่วมกัน การพูดนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา

ในด้านการศึกษา นักจิตวิทยาบางคนเห็นว่า ภาษาเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ การที่เด็กคิดแล้วไม่พูดจึงดูเหมือนว่าเด็กคนนั้นไม่รู้ภาษา ซึ่งแท้จริงแล้วเด็กคนนั้นเพียงแต่ไม่อาจแสดงความสามารถทางภาษาพูดได้เท่านั้น ฉะนั้นภาษาในประเด็นนี้จึงประกอบด้วยการติดต่อระเบียบของการติดต่อสัญลักษณ์ที่ใช้แสดงแทนความคิดและความเข้าใจในลักษณะของการติดต่อนั้น

ในแง่สรีรวิทยา ภาษาเป็นผลจากการทำงานของระบบการหายใจและการเปล่งเสียง ซึ่งเกี่ยวข้องกับอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ปอด คอ จมูก ปาก เป็นต้น การเปล่งเสียงนั้นเป็นพลังงานที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของอวัยวะเหล่านั้น

ในแง่ฟิสิกส์ ภาษาหมายถึง แบบอย่างของเสียงซึ่งมีช่วงคลื่นเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมากจนกระทั่งต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวิเคราะห์ ส่วนประกอบของแต่ละหน่วยเสียงของภาษา เพื่อศึกษาถึงความถี่ของคลื่นเสียงนั้น เสียงในภาษาต่างจากเสียงบริสุทธิ์ ในแง่ที่ว่าเสียงในภาษามีความถี่มากกว่า และการเปลี่ยนแปลงของช่วงคลื่นก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว ศรียา นิยมธรรม (2540, น. 1)

สรุปได้ว่า ภาษา เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อความหมายแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยการติดต่อ เพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.3.2 ความสำคัญของภาษา

ในช่วงเด็กอายุ 5 – 6 ปี เด็กก้าวไปสู่การคิดแบบหยั่งรู้ซึ่งเป็นการคิดโดยอาศัยการรับรู้ คือ การมองเห็นสิ่งต่างๆ แล้วบอกว่าสิ่งนั้นเป็นอย่างไร การหยั่งรู้ของเด็กแสดงว่าเด็กก้าวหน้าไปสู่การรู้จักแยกแยะ เด็กสามารถมององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ แสดงว่าเด็กเกือบจะมีความคิดอย่างมีเหตุผล

นักทฤษฎีพัฒนาการหลายท่าน เช่น ดวงเดือน ศาสตรภัทร (2549, น. 214–215) ได้ศึกษาความสำคัญของภาษาที่ว่า เป็นสิ่งช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม และสติปัญญาของเด็กปฐมวัย โดยได้กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1) เด็กสามารถใช้ภาษา เพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เกิดกระบวนการทางสังคมมากขึ้น

2) เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูด ที่เกิดขึ้นภายในจากรูปแบบของการคิด โดยระบบการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป

3) ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในตัวเด็ก ดังนั้นเด็กจึงไม่ต้องอาศัยการจัดกระทำกับวัตถุจริงๆ เพื่อแก้ปัญหาเด็กสามารถสร้างจินตนาการถึงวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตา หรือเคยพบมาแล้วเด็กสามารถทำการทดลองในสมองและทำการได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุจริง

สอดคล้องกับคำกล่าวของ ศรียา นิยมธรรม (2519, น. 2) ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะติดต่อกับผู้อื่นจะมีขึ้นในลักษณะใดย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นมั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่างๆ การปรับตัวของเด็กก็ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาพูด

จะเห็นได้ว่า ภาษามีความสำคัญต่อการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองและเข้าใจผู้อื่นได้ ซึ่งจะเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้ให้เกิดความคิด อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางสังคมและนำไปสู่การพัฒนาในด้านอื่นอีกต่อไป

2.3.3 พัฒนาการทางภาษา

พัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

พัฒนาพร สุทธิยานุช (2524, น. 22 - 24) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางภาษามีขั้นตอนดังนี้

- 1) การเปล่งเสียงออกมาก่อนการพูดตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี
- 2) การพัฒนาภาษาพูดในระยะแรก (ระยะ 1 - ปี) เริ่มใช้ภาษาพูดเป็นประโยคง่ายๆ และเมื่อเด็กเริ่มพูดมักจะพูดเป็นคำนามก่อน เมื่อเข้าโรงเรียนภาษาของเด็กก็เริ่มเป็นประโยค
- 3) การพัฒนาการพูดในระยะหลัง (ระยะ 5 - 6 ปี) เริ่มใช้ภาษาพูดในลักษณะรูปประโยคที่สมบูรณ์
- 4) การพัฒนาการสร้างประโยค (ระยะตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป)

พัชรี สวนแก้ว (2536, น. 13) ได้ระบุไว้ว่า พัฒนาการทางด้านภาษาในวัยนี้ ภาษาพูดจะพัฒนาอย่างรวดเร็วมาก เด็กจะเรียนรู้ศัพท์ต่างๆ มากขึ้น รู้จักจะนำคำพูดมาผูกประโยคมากขึ้น รู้จักใช้คำนาม สรรพนาม คำกริยา ฯลฯ มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามภาษาเด็กนอกจากจะพัฒนาไปรูปแบบใด นอกจากจะขึ้นอยู่กับลักษณะทางสติปัญญาแล้ว ยังขึ้นอยู่กับโอกาสที่ได้รับการฝึก หรือจูงใจจากบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดด้วย จากการศึกษาของเพียเจต์ (piaget) พบว่าการพัฒนาการทางด้านนี้จะดำเนินตามลักษณะเดียวกันกับการพัฒนาทางด้านความคิด คือ เด็กจะค่อยๆ ลดความคิดที่ว่าเขาเป็นศูนย์กลางของความสำคัญลงทุกที และจะมีความพยายามในการติดต่อกับบุคคล และสิ่งแวดล้อมภายนอกมากขึ้นเป็นลำดับ การใช้ภาษาของเด็กวัยนี้ถ้าพิจารณาให้ดีจะพบว่า ยังไม่จัดว่าเป็นการใช้เพื่อสื่อความเข้าใจกับผู้อื่นมากนัก โดยเฉพาะในช่วงอายุ 4 - 6 ขวบ จะมีบ่อยๆ ที่เด็กไม่ได้คิดจะฟังคำพูดของอีกฝ่ายหนึ่ง และเพียเจต์ (piaget) ได้กล่าวถึงลักษณะของคำพูด และประโยคที่เด็กใช้ โดยแยกออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

- 1) การพูดซ้ำๆ ซากๆ (Repetition) ซึ่งรวมถึงการที่เด็กเลียนคำพูดจากเสียงที่เขาได้ยินจากผู้ใหญ่ โพรททัศน์ หรือวิทยุ
- 2) การพูดคนเดียว (Monologue) การพูดชนิดนี้เกิดจากการที่เด็กอยู่ตามลำพัง และพูดกับตนเองด้วยเสียงดัง และส่วนใหญ่มักจะพูดกล่าวยืดยาว
- 3) การสื่อความเข้าใจ (Communicative) การพูดชนิดนี้ หมายความว่า การที่เด็กพยายามจะทำความเข้าใจผู้อื่นและพยายามใช้ภาษาเพื่อสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตนเอง การพูดชนิดนี้เป็นลักษณะที่สำคัญ เพราะแสดงถึงการพัฒนาการทางด้านความคิดว่าตัวเองไม่ใช่ศูนย์กลางของ

ความสำคัญอีกต่อไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตามในวัยนี้การใช้ภาษาเพื่ออธิบายเหตุผลที่แท้จริงจะยังไม่เกิดขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า เด็กจะสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิด การแสดงออกทางภาษาของเด็กเริ่มจากความสามารถควบคุมอวัยวะต่างๆ ได้ดีขึ้น โดยสามารถเรียนรู้จากการได้ยินและฝีกออกเสียงซ้ำๆ เด็กจะสามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำๆ ได้ เมื่อได้รับการเสริมแรงโดยการยิ้มและการแสดงความพอใจของพ่อแม่ เมื่อมีการเปล่งเสียงที่มีความหมาย เด็กจะพัฒนาภาษาไปสู่ขั้นต่อไป

2.3.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา

การพัฒนาทางภาษาของเด็กแต่ละคนนั้น มีนักการศึกษาค้นคว้ากันมากมาย และค้นพบทฤษฎีต่างๆ ดังต่อไปนี้ ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม (2519, น. 31 - 35)

1) ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theory) ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยเงื่อนไข ซึ่งเด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อให้รางวัลหรือการเสริมแรง

2) ทฤษฎีความพอใจแห่งตน (The Autism Theory หรือ Autistic Theory) ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้ การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียง อันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะได้ทำเช่นนั้น

3) ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางภาษาเกิดขึ้นจากการเลียนแบบซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นหรือการได้ยิน

4) ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าเด็กเรียนรู้ภาษาโดยการรับรู้ทางการฟัง เด็กจะพูดซ้ำกับตัวเองและหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปากซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้คำ

5) ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babbling Buck; ธอร์นไดค์ (Thorrdike) ได้ อธิบายว่าเมื่อเด็กเล่นเสียงอยู่เฉยๆมีเสียงไปคล้ายกับเสียงที่มีความหมายในภาษาพูด พ่อแม่จึงให้การเสริมแรงทันทีวิธีนี้เด็กจึงมีพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นได้เรื่อยๆ

6) ทฤษฎีการให้รางวัลของแม่ (Mother Reward Theory) คอดลาร์ด และมิลเลอร์ (Miller) เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้โดยย่ำเกี่ยวกับบทบาทในการพัฒนาภาษาของเด็ก ที่แม่ใช้รางวัลในการเลี้ยงดูเพื่อสนองความต้องการของลูกเป็นเหตุให้เกิดภาษาพูดแก่ลูก

นอกจากนี้ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2519, น. 127 - 133) กระทบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมาย มีกระทบวนการเรียนรู้ตามลำดับดังนี้

- 1) การเลียนแบบ (Imitation) เป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เป็นขั้นที่เด็กเลียนเสียงคำพูดตามเสียงที่เด็กได้ยิน
- 2) การเอาอย่าง (Identification) เด็กมิได้เลียนแบบการออกเสียงอย่างเดียวนั้น เลียนแบบท่าทางนิสัยตามบุคคลที่ได้ยิน
- 3) การเลียนแบบพฤติกรรมตอบสนองพร้อมทั้งสิ่งเร้าหลายตัว (Multiple Response Learning) เป็นพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพยายามทำตามโดยใช้วิธีในการเปล่งเสียงให้ทำงานร่วมกัน เช่น ส่วนสมองที่รับรู้มองเห็นได้ยินควบคุมริมฝีปาก
- 4) การเรียนรู้โดยสัมพันธ์สภาวะ (Association Learning) เด็กเรียนรู้คำและความหมายโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสิ่งของหรือพฤติกรรม
- 5) การเรียนรู้แบบถามตอบ (Question - Answering) เมื่อได้รู้ภาษาไปบ้างเด็กจะเกิดความคิดอย่างมีระเบียบ รู้จักใช้เหตุผลอยากรู้ อยากทำสนองความอยากรู้ อยากเห็น โดยการซักถามเด็ก จะเกิดการเรียนรู้ทางภาษามากขึ้น
- 6) การลองผิดลองถูก (Trial and Error) เป็นช่วงลองปฏิบัติอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง การเข้าใจและการชมเชยเมื่อเด็กออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เด็กมั่นใจและพัฒนาภาษามากขึ้น
- 7) การถ่ายทอดการเรียนรู้ (Transfer of Learning) เป็นการเรียนรู้สิ่งใหม่จะง่ายขึ้นถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวพันกันมา

จากทฤษฎีและกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีกระบวนการเรียนและรูปแบบแตกต่างกัน เด็กจะเริ่มเรียนรู้จากไม่มีกฎเกณฑ์ เรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว และบุคคลใกล้ชิดตัวในลักษณะเลียนแบบ ลองผิดลองถูก การเสริมแรงและกระตุ้น จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาไปตามลำดับขั้นอย่างเป็นระเบียบ การเร้า และการให้แรงเสริมจากบุคคลใกล้ชิดตัว จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

2.3.5 องค์ประกอบความพร้อมทางภาษา

พัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ดาวนิง และ แครคเคย์ (Downing & Thackrey, 1997, pp. 14-15) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมทางภาษาไว้ดังต่อไปนี้

- 1) องค์ประกอบทางกาย (Physical Factors) ได้แก่ บรรลุวุฒิภาวะด้านร่างกายทั่วไป เช่น การมองเห็นการได้ยิน
- 2) องค์ประกอบทางสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อม ด้านสติปัญญาโดยทั่วไป ความสามารถในการคิดหาเหตุผล

3) องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ ความสามารถทางภาษาที่ได้รับจากที่บ้านและประสบการณ์ทางสังคม

4) องค์ประกอบด้านอารมณ์แรงจูงใจและบุคลิกภาพ (Emotional Factors, Motivation and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษา

นอกจากนี้ ทิงเคอร์ (Thinker, 1952, p. 158) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบในการพัฒนาความเข้าใจความหมายของคำไว้ดังนี้

1) ความสามารถทั่วไป ระดับวุฒิภาวะของเด็กเป็นตัวกำหนดขอบเขตการเรียนรู้เมื่ออายุเด็กจะเท่ากันก็จะมีความสามารถในการใช้ศัพท์ได้แตกต่างกันออกไป

2) ประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็กซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ เพิ่มขึ้น เด็กที่มีประสบการณ์และความพร้อมต่างกันย่อมมีความรู้ความเข้าใจด้านความหมายของคำมากขึ้นแตกต่างกันออกไป

3) ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ ครูควรเร้าให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส

4) การสอนคำต่างๆ ให้เด็กรู้เป็นสิ่งสำคัญมากจะช่วยให้เด็กเข้าใจคำต่างๆ ได้มากขึ้น ทั้งนี้ ทวี สุรเมธี (2557, น. 7) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ ฮิดเดรท (Hidden) และได้เสนอแนวองค์ประกอบความพร้อมทางภาษา ประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้

1) ความสามารถในการแยกเสียงที่ได้ยิน ได้แก่ ความเข้าใจที่สามารถแยกถ้อยคำและเสียงที่แตกต่างกันได้ถูกต้อง

2) ความสามารถทางสายตา ได้แก่ ความสามารถแยกคำที่คล้ายคลึงกัน และมองเห็นความแตกต่างของคำศัพท์

3) ความสามารถทางความคิดและความจำ ได้แก่ ความสามารถในการใช้เหตุผล เชื่อมโยงความคิดได้อย่างเข้าใจความหมายเข้าใจรูปคำได้

4) ความสนใจ ได้แก่ ความสามารถในการฟังหรือจับสายตาไปตามสิ่งที่อ่านอย่างมีความตั้งใจและสนใจในการฟังการอ่านและการทำตามคำสั่ง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของความพร้อมทางภาษามีส่วนสำคัญและเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็กการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทั่วไปของเด็ก

2.3.6 แนวทางการส่งเสริมภาษาสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

เด็กอายุระหว่าง 4 – 5 ปี เป็นระยะที่เด็กมีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว รู้จักคำมากขึ้น มีความสามารถเลือกใช้คำที่มีความเหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจและทำตามคำสั่งได้ มีความสนใจ

ที่จะฝึกอ่าน สนใจคำใหม่ๆ และซักถามความหมายของคำอยู่เสมอ เล่าเรื่องลำดับความตั้งแต่ต้นจนจบ การส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กฝึกพูด สนทนา ต่อบททั้งฟังและอ่าน เป็นการฝึกความจำเข้าใจคำศัพท์ ความหมายของคำและเรื่องราวต่างๆ ได้

ชุตินา สัจจานนท์ (2514, น.51 - 56) และ ราณี ทองสวัสดิ์ [ม.ป.ป], น.7 - 10) ได้ให้แนวทางในการส่งเสริมภาษาแก่เด็กปฐมวัยดังนี้

1) ให้เด็กรู้คำศัพท์ให้มากที่สุด โดยการพูดคุยซักถามเด็กอย่างสม่ำเสมอตลอดจนเปิดโอกาสให้เด็กได้พบปะพูดคุยกับผู้นรอบด้านสนใจฟังและตอบคำถามของเด็ก

2) ถ้าเด็กอยากเรียนอ่านก็ให้อ่านเป็นการกระตุ้นให้เด็กได้เริ่มรู้คำศัพท์ หรือเรื่องราวแต่ขณะเดียวกันเมื่อเด็กมีความรู้สึกเบื่อก็ควรให้เด็กหยุดอ่านทันที การอ่านควรเป็นการอ่านภาพก่อน จะเริ่มมีตัวอักษรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

3) เด็กจะชอบอ่านนิทานเรื่องซ้ำๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติไม่ควรไปบังคับเด็กควรปล่อยให้ไปตามความสนใจของเด็ก

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2525, น. 83 – 101) ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการเล่นต่างๆ ที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็กปฐมวัย เช่น การเล่นนิ้ว การเล่นเกมถาม การเล่นเกมร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ การเล่นเกมปริศนาคำทาย เล่าเรื่องนิทาน และยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก ดังนี้

1) ภาษาของเด็กปฐมวัยแสดงให้เห็นถึงแนวความคิด ความสนใจ และความสัมพันธ์ของสิ่งที่มีต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยพัฒนาภาษาของเด็กได้โดยการจัดทำสื่อเพื่อให้เด็กเกิดประสบการณ์ด้านการฟัง การพูด

2) การจัดประสบการณ์ด้านการฟัง ควรใช้สื่อที่มีเสียงได้แก่การเล่านิทาน คำคล้องจอง การเล่นเกมคำสั่งเป็นสื่อเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจได้มากขึ้น

3) สื่อที่ใช้จัดประสบการณ์ด้านการพูดควรเป็นสื่อที่เด็กเคยเห็นมาก่อน โดยนำมาจัดในรูปแบบการสนทนาการเล่าเรื่องและการเล่นเกม

4) สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านควรเป็นภาพหนังสือภาพ ตัวอักษรที่ทำด้วยกระดาษแข็งพลาสติกหรือไม่

5) สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนควรเป็นเส้นจุดตัวอักษรดินหรือแป้งสำหรับการปั้น

การฝึกทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรมีขั้นตอนในการสอนโดย นำบูรณาการและสอนความหมายรวมของเรื่องคู่องค์ประกอบย่อยของภาษา ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งจะทำให้กระบวนการอ่านของเด็กเป็นไปอย่างมีระบบ ดังนั้นในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จึงควรให้โอกาสฝึกการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มากๆ โดยใช้สื่อประกอบและให้กำลังใจ ความเชื่อมั่น เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางภาษาดีขึ้น

2.4 ภาษาท่า

2.4.1 ความหมายของภาษาท่า

ภาษาท่า หมายถึง ภาษาทางนาฏศิลป์เสมือนเป็นภาษาพูดโดยไม่ต้องเปล่งเสียงออกมาแต่อาศัยส่วนประกอบอวัยวะของร่างกาย แสดงออกมาเป็นท่าทาง เป็นสื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้และถ้าได้มีการแนะนำในการใช้ท่าทางต่างๆ ก่อนบ้างพอสมควรแล้วจะทำให้รู้เรื่องราวความเข้าใจเพิ่มความสุขสนุกสนานมากขึ้น พื้นฐานของการใช้ภาษาท้านี้ส่วนมากจะนำมาจากท่าธรรมชาติ

2.4.2 ประเภทของภาษาท่า

ภาษาท่าที่ใช้ในการรำไทย หรือนาฏศิลป์ไทยมี 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 เป็นภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ แต่มีการปรับปรุงท่าทางให้ดูสวยงามอ่อนช้อยยิ่งขึ้น เช่น ท่าเรียก ปฏิเสธ ยิ้ม ร้องไห้ สนุกสนาน รัก โกรธ เป็นต้น

แบบที่ 2 เป็นภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์ขึ้นโดยตรง เพื่อให้มีเพียงพอใช้กับคำร้อง หรือคำบรรยายที่จะแสดงออกมาเป็นท่ารำ เช่น คำว่า สวยหรืองาม จะใช้ท่าประดิษฐ์จากการรำแม่บทใหญ่ คือ ใช้ท่าเชิดฉิ่ง การแสดงความยิ่งใหญ่ใช้ท่าเทพหรือท่าพรหมสี่หน้า เป็นต้น

การใช้ท่ารำแบบธรรมชาติหรือท่ารำแบบประดิษฐ์ขึ้นก็ตาม เป็นเรื่องของผู้ใช้ท่ารำหรือครูที่สอนท่ารำจะต้องพิจารณา และกำหนดท่ารำออกมาให้เหมาะสม และสามารถแสดงออกเป็นสื่อให้เข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ชมกับผู้แสดง จึงขอคำแนะนำ ภาษาท่า พอเห็นเป็นแนวทางในการประดิษฐ์ท่ารำ ดังต่อไปนี้

1) ยิ้ม ใช้มือซ้ายยกจีบมือที่จีบระดับปาก และหักข้อมือเข้าหาใบหน้า ให้ปลายนิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มืออยู่ตรงระดับปาก

2) หอมหรือดม ใช้มือซ้ายจีบ และหักข้อมือที่จีบเข้าหาให้ปลายนิ้วชี้ และนิ้วหัวแม่มืออยู่ระดับจมูก

- 3) ฉันทหรือตัวเรา ใช้มือซ้ายจับหันข้อมือที่จับเข้าหาลำตัว และวางมืออยู่ระดับระหว่างอก
- 4) ท่าน เธอ คำว่าท่าน ซึ่งเป็นบุรุษที่ 2 นี้ ใช้แทนตัวผู้ที่มีเกียรติหรือศักดิ์ที่สูงกว่าผู้พูด ไม่ควรใช้การชี้ ควรใช้ส่วนทั้งหมดของฝ่ามือในลักษณะของการตะแคงมือ ให้ปลายมือไปสู่ผู้ที่กล่าวถึงและคำว่าเธอ จะใช้ลักษณะของการชี้มือได้
ข้อควรระวัง การใช้กิริยาชี้มือควรจะเป็นลักษณะของการตะแคงนิ้วชี้ ส่วนลักษณะการใช้นิ้วชี้ชี้ตรงหรือคว่ำมือ จะบอกถึงอารมณ์โกรธ ไม่พอใจ
- 5) ไป จะชี้มือใดก็เริ่มจากการจับหงาย ยกจับระดับหน้าอกแล้วม้วนมือออกไปเป็นวงหน้า หรือวงข้างก็ได้
- 6) มา ให้ตั้งมือพอประมาณระดับวงหน้าแล้วกดปลายมือลงจับคว่ำและตัวจับเข้าหาลำตัว
- 7) การรับ ใช้มือใดมือหนึ่งก็ได้ตั้งมือระดับวงหน้า แล้วพลิกข้อมือหงายขึ้น ถ้ารับสองมือ ก็ตั้งมือทั้งสองให้เหลื่อมกันแล้วพลิกข้อมือฝ่ามือพร้อมกัน
- 8) ปฏิเสธ ให้ตั้งมือขึ้นระดับวงหน้าแล้วสั่นปลายมือพร้อมส่ายหน้าเล็กน้อย
- 9) เสียใจ ร้องไห้ ให้ยกมือซ้ายแตะหน้าผาก มือขวากุมที่ชายพกหรือหัวเข็มขัด และสะอึกตัวขึ้นลงพร้อมด้วย แสดงว่า กำลังสะอื้น
- 10) โกรธ ใช้ฝ่ามือข้างใดข้างหนึ่งงูที่กำนคอ ตอนใต้ใบหูไปมาพร้อมทั้งกระพือเท้าลงอย่างแรง
- 11) รัก ใช้ลักษณะของการประสานมือให้ปลายนิ้วทั้งสองมือทาบแตะที่ฐานไหล่ กิริยานี้มีความหมายถึง การห่มผ้าก็ได้
- 12) เป็นทุกข์ ห่วงใย คอยใช้ประสานลำแขนระดับท้องปลายมือทั้งสองแตะใกล้กระดูกเชิงกราน
- 13) อาย ใช้ฝ่ามือหงายแตะที่ข้างแก้ม เอียงและก้มหน้าเล็กน้อยข้างเดียวกับมือที่แตะแก้ม
- 14) เกือบเงิน ถูฝ่ามือทั้งสองแล้วทิ้งแขนลงล่างแกว่งตัวและช่วงแขนไปมา
- 15) ร่าเริง เบิกบาน เริ่มใช้ท่าด้วยการจับมือทั้งสอง หักข้อมือเข้าหาลำตัวระดับอกแล้วม้วนมือออกตั้งวงกลางและกระแทกท้องแขนให้เหยียดตั้งระดับไหล่ทั้งสองข้าง
- 16) ดีใจ ประบมือทั้งสองเข้าหากันระดับอก
- 17) กลัว มือทั้งสองประสานกันระดับอก ถ้าสั่นมือที่ประสานกัน แสดงว่ากลัวมาก

18) ความรุ่งเรือง สว่างไสว เปิดเผย เริ่มทำด้วยการจับคว่ำระดับหน้าท้อง จับคว่ำ ให้มือทั้งสองเรียงระดับเดียวกันหรือซ้อนมือกันก็ได้ แล้วค่อยๆ คลายจับทั้งสอง แยกมือออกไปตั้งวงบัวบาน

19) แสดงความเป็นใหญ่ ใช้มือใดมือหนึ่งตั้งวงบัวบาน อีกมือหนึ่งตั้งและเหยียดตรงระดับไหล่ที่เรียกว่า ท่าเทพพร หรือจะใช้วงบัวบานทั้งสองมือที่เรียกว่า ท่าพรหมสี่หน้าก็ได้

20) ความสวย ความงาม ใช้มือใดมือหนึ่งตั้งวงบัวบานอีกมือหนึ่งตั้งวงหน้าที่เรียกว่า ท่าเกศฉิน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

เกษธิดา บุญธรรม (2542) ได้ศึกษาการพัฒนาความพร้อมด้านทักษะทางภาษาของนักเรียน ชาวเขา ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 โดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านทักษะทางภาษาของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การใช้แผนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษาเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านทักษะทางภาษากับกลุ่มทดลองก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 16.20 และหลังเรียนมีคะแนน โดยเฉลี่ย 18.33 เมื่อนำผลของคะแนนที่ได้ก่อนและหลังเรียนไปเปรียบเทียบ โดยทดสอบค่า t-test พบว่า ความพร้อมด้านภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ไพริน วงศ์ชายะ (2538) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เมื่อได้รับการเตรียมความพร้อมของภาษาสูงกว่านักเรียนชั้นเด็กเล็กที่ได้รับการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ปกติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความพร้อมการอ่านภาษาไทยสามารถจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม ส่งเสริมให้มีพัฒนาการสูงขึ้น โดยใช้ชุดฝึกความพร้อมการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้น

ศิริลักษณ์ ผ่องพันธ์ (2553) ได้ศึกษาการสร้างและใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขา โดยใช้สื่อประสมและศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขาโดยใช้สื่อประสม พบว่า ได้แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขาโดยใช้สื่อประสม จำนวน 15 แผนการเรียนรู้ แผนละ 25 นาที โดยในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา

กิจกรรม สื่อประสมต่างๆ และการวัดผลประเมินผลซึ่งสามารถใช้เตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขาได้อย่างเหมาะสม หลังจากใช้แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้แล้วเด็กได้คะแนนความพร้อมทักษะทางภาษาเฉลี่ยร้อยละ 96.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60.00 และคะแนนพฤติกรรมการเรียนของเด็กด้านความสนใจในการทำกิจกรรม ความร่วมมือ และความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม การสื่อสารกับครูและเพื่อน การปฏิบัติตามข้อตกลงและกติการ่วมกัน การรู้จักการรอคอยมีค่าเฉลี่ย 2.68 อยู่ในระดับดี

สักราระ ทนันทชัย (2540) ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกความพร้อมการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวเขาในระดับก่อนประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจ และนักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมรายบุคคลเป็นอย่างดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น โดยสามารถทำแบบประเมินความพร้อมหลังฝึกในเรื่องการจำแนกความแตกต่างของเสียง การจำแนกความแตกต่างของภาพ การอ่านภาพโดยการเคลื่อนไหวสายตาจากซ้ายไปขวา การจำแนกความแตกต่างของตัวอักษร การบอกชื่อตัวอักษรหรือการรู้จักตัวอักษร การอ่านคำศัพท์และการรู้ความหมายของคำ และการอ่านออกเสียงตามต้นแบบ

โสพิศ บัวปอน (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า การใช้แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กิจกรรมการเรียนในแผนการสอนได้ออกแบบให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมตั้งแต่การกำหนดหัวเรื่อง การวางแผนจัดกิจกรรม การคิดค้นหาคำตอบ การลงมือปฏิบัติกิจกรรมและการประเมินผลการเรียนรู้ จากการทำกิจกรรมตามแผนการสอน นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อยู่ในระดับมีความสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว นักเรียนส่วนใหญ่แสดงพฤติกรรมด้านการตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็น และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่นการแก้ปัญหา การให้ความร่วมมือในการหาความรู้ การสรุปและการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาพบว่า นักเรียนระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์จะมีความสามารถช่วยพัฒนาความพร้อมทางภาษาให้แก่เด็กนักเรียนระดับปฐมวัยสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดประสบการณ์ เพราะเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์จะมีโอกาสศึกษาคำศัพท์มากขึ้น และเรียนรู้ความหมายของคำมากกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดประสบการณ์

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ทิงเกอร์ (Tinker, 1952, น. 158) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการพัฒนาความเข้าใจความหมายของคำไว้ ดังนี้

1) ความสามารถต่างๆ ไประดับวุฒิภาวะของเด็กเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการเรียนรู้ แม้เด็กจะมีอายุเท่ากันก็จะมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้แตกต่างกัน

2) ประสบการณ์ และความพร้อมในการอ่านของเด็กมีบทบาทสำคัญยิ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ เพิ่มขึ้นเด็กที่มีประสบการณ์และความพร้อมต่างกัน ย่อมรู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้นน้อยแตกต่างกันออกไป

3) ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กต้องการเรียนรู้ความหมายของสิ่งต่างๆ ครูควรเร้าให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส

4) การสอนคำต่างๆ ให้เด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เด็กเข้าใจคำต่างๆ กว้างขวางมากขึ้น

บารเรทท์ (Barret, 1965, pp. 26 - 28) ได้ศึกษาพบว่าความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพและเสียงเป็นตัวอย่างซึ่งผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้

บรูเนอร์ และ เซอร์วูด (Chancha Suvanathat and others, 1986, pp. 126; Citing Bruner & Sherwood, 1981) ได้ทำการประสานแนวคิดและเชื่อมโยงแนวคิดของนักการศึกษาสำคัญ เช่น สกินเนอร์ (Skinner) ชอมสกี (Chomsky) และเพียเจท์ (Piaget) เข้าด้วยกัน โดยให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาไว้ว่าการเรียนรู้ภาษาต้องอาศัยปฏิริยาภายในด้านสังคมระหว่างเด็กเล็กๆ กับผู้เลี้ยงดูการใช้เสียงพูดการแนะนำสิ่งต่างๆ เหตุการณ์การกระทำหรือการให้ดูภาพหรือหนังสือแล้วอ่านให้ฟังประโยชน์จากการชี้ให้เห็นสิ่งต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ขั้นต่อไป

คาลิตซ์ (Calitz, 1988, p. 17) ได้ศึกษาถึงศักยภาพและปัญหาของการใช้ภาษาของเด็กระหว่างการเตรียมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นการให้เด็กได้ศึกษาและสำรวจบริเวณที่ใช้ในการเคลื่อนไหว โดยขณะที่เด็กสำรวจและเคลื่อนไหวไปในบริเวณต่างๆ จะส่งผลต่อพัฒนาการและการเติบโตของเด็ก นอกจากนี้ คาลิตซ์ (Calitz) ยังได้ศึกษาถึงการสื่อความหมายระหว่างครูกับเด็กในขณะจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถมีส่วนร่วมเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการศึกษาดังกล่าว โดยใช้วิธีการสร้างรูปแบบการสอนรูปแบบนี้เป็นลักษณะการสอนแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งเน้นการสำรวจและค้นพบตามแนวของการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยบทบาทครูในการเสนอแนะปัญหาและข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขและปรับให้ดีขึ้นในสถานการณ์ทดลองที่จัดที่โรงเรียนอนุบาล

จากงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาแก่นักเรียน เช่น การสนทนา ซักถาม พุดคุย เล่าเรื่องให้ ฟัง อ่านหนังสือให้ฟัง และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การให้เด็กมีโอกาสได้ใช้ภาษามาก เท่าโดย้อมเป็นผลดีต่อการใช้ภาษามากขึ้นเท่านั้น และภาษาท่าของนาฏศิลป์ไทยที่นำมาบูรณาการเข้า การจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยนั้น นับว่าช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ทางด้านการออกเสียง และการสื่อภาษาท่าผ่านอวัยวะทางร่างกาย จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติกิจกรรมอีกด้วย ตามหลักการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้ปกครอง ครูควรได้รับและทราบแนวทางในการจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมทางภาษาแก่นักเรียนระดับปฐมวัย เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพต่อการจัดกิจกรรมแก่เด็กต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากร คือ นักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำ ดังนี้

- 3.2.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำ จำนวน 3 แผน
 - 3.2.1.1 แผนการจัดประสบการณ์ “เพลงความหมายภาษาทำพาเพลิน”
 - 3.2.1.2 แผนการจัดประสบการณ์ “(ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)”
 - 3.2.1.3 แผนการจัดประสบการณ์ “(มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ)”
- 3.2.2 แบบทดสอบทักษะทางภาษา จำนวน 3 ชุด
 - 3.2.2.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้คำศัพท์
 - 3.2.2.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการใช้ประโยค

3.2.2.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 วัดความสามารถด้านกำหนดเรื่องให้เล่า

ส่วนที่ 2 วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.3.1 การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย แผนการจัดประสบการณ์ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 และคู่มือประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการภาษาท่ากับทักษะทางภาษา

3. พิจารณาการใช้ภาษาท่าที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ โดยพิจารณาการใช้ภาษาท่าให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหา ได้แก่ ท่าตัวเรา ท่าท่าน ท่าไป ทำที่นี่ ทำนั่น ทำมา ท่าเศร้า ท่าอาย ท่าดีใจ ท่าโกรธ

4. นำภาษาท่ามาสร้างแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่ากับกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้งและกิจกรรมเกมการศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ คือ กำหนดหน่วยการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง สารการเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

5. นำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

6. นำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มาปรับปรุงแก้ไข

7. นำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริงกับนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบทักษะทางภาษา มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบทักษะทางภาษาการบูรณาการภาษาท่ากับกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทักษะทางภาษา

3. สร้างแบบทดสอบทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

ให้สอดคล้องกับสาระสำคัญ เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแต่ละแผน โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 3 ฉบับ ฉบับละ 10 ข้อ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ด้านการรู้คำศัพท์ โดยเด็กทำเครื่องหมายกากบาทที่รูปภาพตามคำสั่ง

ฉบับที่ 2 ด้านการใช้ประโยชน์ โดยเด็กดูรูปภาพแล้วตอบคำถาม

ฉบับที่ 3 ส่วนที่ 1 ด้านกำหนดเรื่องให้เล่า โดยเด็กเล่าเรื่องตามภาพ

ส่วนที่ 2 ด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง โดยเด็กเล่าเรื่องเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังได้ตามภาพ

4. นำแบบทดสอบทักษะทางภาษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ได้กำตั้นนี้ความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1

5. นำแบบทดสอบทักษะทางภาษามาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดหนามพุงคออำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำ จำนวน 3 แผน พร้อมสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระหว่างการดำเนินกิจกรรม และบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ ระหว่างวันที่ 22 ธันวาคม 2557 – วันที่ 6 มีนาคม 2558

3.4.2 ทดสอบหลังการทำการสอนด้วยแบบทดสอบทักษะทางภาษา ระหว่างวันที่ 22 ธันวาคม 2557 – วันที่ 6 มีนาคม 2558

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์คะแนนของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 22 คนโดยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะทางภาษาของเด็กแต่ละคนมาคำนวณเป็นค่าร้อยละแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินของโรงเรียนที่ตั้งไว้ร้อยละ 70.00

3.5.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปโดยใช้สูตร (สุมิตร ติรกันันท์, 2548, น. 148) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.5.3 การหาประสิทธิภาพของการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 จากสูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ E_1/E_2 โดยใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของแผนการจัดประสบการณ์

$\sum x$ หมายถึง คะแนนรวมในระหว่างการเรียนการสอน

A หมายถึง คะแนนเต็มในระหว่างการเรียนการสอน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแผนการจัดประสบการณ์

$\sum F$ หมายถึง คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B หมายถึง คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N หมายถึง จำนวนผู้เรียน

3.5.4 การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียน โดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน ซึ่งในแต่ละแผนประกอบด้วยกิจกรรมบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

4.2 ผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนระดับปฐมวัย
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของแผนการจัดประสบการณ์
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแผนการจัดประสบการณ์
EI	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดประสบการณ์

4.1 การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน

ซึ่งในแต่ละแผนประกอบด้วยกิจกรรมบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1 – 4.5

ตารางที่ 4.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา
ของนักเรียนระดับปฐมวัย

หน่วย	สัปดาห์ที่	ชื่อกิจกรรม/กิจกรรมย่อย	ปฏิบัติกิจกรรม
นาฏศิลป์ไทย	1	แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ ความหมายภาษา ทำพาเพลิน ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย “เพลงความหมายภาษาทำพาเพลิน” - ชั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน - ชั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ - ชั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม - ชั้นกระตุ้นการเรียนรู้ - ชั้นประเมินผล - ชั้นวิเคราะห์กิจกรรม	-กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ -กิจกรรมสร้างสรรค์ -กิจกรรมเสรี -กิจกรรมเสริม ประสบการณ์ -กิจกรรมกลางแจ้ง -กิจกรรมเกม การศึกษา
	2	ชั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	-ทุกกิจกรรม
	3	แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ ภาษาทำพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ ไป/ที่นี่/ที่นั่น) “เพลงภาษาทำพาสนุก 1 (ตัวเรา/ ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)” -ชั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน -ชั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ -ชั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม	ในสัปดาห์ต่อไป -กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ -กิจกรรมสร้างสรรค์ -กิจกรรมเสรี

ตารางที่ 4.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา
ของนักเรียนระดับปฐมวัย (ต่อ)

หน่วย	สัปดาห์ที่	ชื่อกิจกรรม/กิจกรรมย่อย	ปฏิบัติกิจกรรม
		-ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	-กิจกรรมเสริม ประสบการณ์
		-ขั้นประเมินผล	-กิจกรรมกลางแจ้ง
		-ขั้นวิเคราะห์กิจกรรม	-กิจกรรม เกมการศึกษา
	4	-ขั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	-ทุกกิจกรรม ในสัปดาห์ต่อไป
		ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ ที่นี่/ที่นั่น)	
	5	แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ ภาษาท่าพาสุนัข 2 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดี ใจ/โกรธ)	
		ภาษาท่าพาสุนัข 2 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดี ใจ/โกรธ) “เพลงภาษาท่าพาสุนัข 1 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ)”	
		-ขั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน	-กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ
		-ขั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ	-กิจกรรมสร้างสรรค์
		-ขั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม	-กิจกรรมเสรี
		-ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	-กิจกรรมเสริม ประสบการณ์
		-ขั้นประเมินผล	-กิจกรรมกลางแจ้ง
		-ขั้นวิเคราะห์กิจกรรม	-กิจกรรม เกมการศึกษา

ตารางที่ 4.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา
ของนักเรียนระดับปฐมวัย (ต่อ)

หน่วย	สัปดาห์ที่	ชื่อกิจกรรม/กิจกรรมย่อย	ปฏิบัติกิจกรรม
	6	-ชั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	-ทุกกิจกรรม
	ภาษาทำพาสุนัข		ในสัปดาห์ต่อไป
	(มา/เสร์/อาย/ ดีใจ/โกรธ)		

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยการนำภาษาทำ ซึ่งเป็นภาษาทางนาฏศิลป์ไทย มาใช้เพื่อเสริมทักษะทางภาษาให้กับนักเรียนระดับปฐมวัย ที่ปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบได้รับคำแนะนำ ดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์ควรมีการกำหนดกิจกรรมในการทำแบบฝึกหัดว่าอยู่ในขั้นตอนใดของการจัดการเรียนรู้
2. ภาพแสดงภาษาทำควรมีขนาดที่เหมาะสมและสื่อสารได้ชัดเจน

ผู้วิจัยได้นำข้อสังเกตมาปรึกษาคณะกรรมการและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และได้นำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสรุปได้ว่าเป็นแผนที่มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนระดับปฐมวัย และได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ดังตารางที่ 4.2 – 4.5

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษา
 ทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ความหมายภาษา-ทำพาเพลิน”

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (70)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10)
1	63	7
2	63	7
3	64	7
4	61	7
5	59	8
6	55	8
7	59	8
8	65	8
9	64	8
10	62	10
11	56	8
12	55	7
13	54	10
14	65	10
15	65	8
16	64	7
17	55	7
18	62	8
19	60	7
20	64	10
21	62	8
22	65	8
จำนวนนักเรียน (N)	22	22
คะแนนรวม (ΣF)	1342	176
คะแนนเฉลี่ย (μ)	61.00	8.00
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	88.41	80.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน” มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 ซึ่งมีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 88.41 และคะแนนทดสอบ หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 จึงได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 88.41/80.00 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน” มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพานุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น)”

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (69)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10)
1	58	7
2	62	9
3	62	9
4	61	9
5	61	9
6	53	8
7	56	8
8	58	8
9	63	8
10	60	10
11	53	8
12	55	7
13	53	10
14	67	10
15	60	8
16	63	7
17	52	7
18	60	10

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาทำพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น)” (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (69)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10)
19	60	8
20	62	10
21	62	8
22	62	8
จำนวนนักเรียน (N)	22	22
คะแนนรวม (ΣF)	1303	186
คะแนนเฉลี่ย (μ)	59.23	8.45
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	85.84	84.50

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาทำพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น)” มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 ซึ่งมีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.84 และคะแนนทดสอบ หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 84.50 จึงได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 85.84/84.50 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาทำพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น)” มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษา
 ทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 2
 (มาเสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)”

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน (69)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (10)
1	65	9
2	65	10
3	65	10
4	66	10
5	63	10
6	58	8
7	59	8
8	61	8
9	65	8
10	65	10
11	59	8
12	59	9
13	57	10
14	68	10
15	65	8
16	67	9
17	59	6
18	63	8
19	63	9
20	65	8
21	64	9
22	64	7
จำนวนนักเรียน (N)	22	22
คะแนนรวม ($\sum F$)	1303	186
คะแนนเฉลี่ย (μ)	59.23	8.45
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	85.84	84.50

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสนุก 2 (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)” มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75 ซึ่งมีคะแนนระหว่างเรียนเฉลี่ยร้อยละ 91.23 และคะแนนทดสอบ หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 87.30 จึงได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 91.23/87.30 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสนุก 2 (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)” มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.5 สรุปผลการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน

แผนการจัดประสบการณ์	ประสิทธิภาพ ของแผนการจัดประสบการณ์ E_1/E_2
1. แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียน ระดับปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน”	88.41/80.00
2. แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น)”	85.84/84.50
3. แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสนุก 2 (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)”	91.23/87.30
รวมเฉลี่ย	88.49/83.93

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ในภาพรวมของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เฉลี่ย 88.49/83.93 แสดงว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.49/83.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4.2 ผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

ตารางที่ 4.6 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ค่าดัชนีประสิทธิผล (EI)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
22	30	393	554	0.60.30

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.60.30 แสดงว่า นักเรียนระดับปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.30

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการวิจัยและสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 การอภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

5.1.2 เพื่อศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โดยใช้ดัชนีประสิทธิผล

5.2 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ได้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 88.49/83.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน” 2) แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)” 3) แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 2 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ)” ใช้แผนละ 6 กิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง และกิจกรรมเกมการศึกษา เป็นแผนการจัด

ประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ที่สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม

5.2.2 ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.6030 แสดงว่า นักเรียนระดับปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.30

5.3 การอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ได้ผลการอภิปรายดังนี้ หลังจากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 3 แผน สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับปฐมวัยได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เนื่องจาก

5.3.1 แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีการสร้างอย่างเป็นระบบโดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย โดยเฉพาะในส่วนของทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย กำหนดหน่วยการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง สารการเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ โสพิศ บัวปอน (2545, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า การใช้แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนได้ออกแบบให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรม ตั้งแต่การกำหนดหัวเรื่อง การวางแผนจัดกิจกรรม การคิดค้นหาคำตอบ การลงมือปฏิบัติกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนรู้ จากการทำกิจกรรมตามแผนการสอนนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อยู่ในระดับมีความสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว และการศึกษาของ จิระภา สอดคล้องกับ ศิริลักษณ์ ผ่องพันธ์ (2553, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการใช้แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขาโดยใช้สื่อประสม จำนวน 15 แผนการเรียนรู้ แผนละ 25 นาที โดยในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหากิจกรรม สื่อประสมต่างๆ และการวัดผลประเมินผล ซึ่งสามารถใช้เตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยชาวเขาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 24) มีดังนี้คือ เป็นการจัดโดยยึด

หลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็กอายุ 3-6 ปี ทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส และเด็กพิเศษ เพื่อให้เด็กพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสม กับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนสุดท้ายของการ สร้างแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของ นักเรียนระดับปฐมวัย ได้นำคำแนะนำของคณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ทำให้แผน มีคุณภาพยิ่งขึ้นซึ่งสามารถนำไปใช้กับเด็กได้อย่างเหมาะสม

5.3.2 คำนี้อธิบายผลของการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.6030 แสดงว่า นักเรียนระดับปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.30

ทั้งนี้เนื่องมาจากมีแผนการจัดประสบการณ์มีการจัดกิจกรรมที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และมีการวัดผลอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเน้นการบูรณาการภาษาทำที่ดึงดูดความสนใจทำให้เด็กสนใจ ในการทำกิจกรรมร่วมมือและรับผิดชอบในการทำกิจกรรม

สอดคล้องกับ คาวนิง และ แธคเคย์ (Downing & Thackrey, 1997, pp. 14-15) ได้แบ่งองค์ ประกอบความพร้อมทางภาษาไว้ ดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบทางกาย (Physical Factors) ได้แก่ บรรลุ วุฒิภาวะด้านร่างกายทั่วไป เช่น การมองเห็นการได้ยิน 2) องค์ประกอบทางสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อมด้านสติปัญญาโดยทั่วไป ความสามารถในการคิดหาเหตุผล 3) องค์ประกอบ ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ ความสามารถทางภาษาที่ได้รับจากที่บ้านและ ประสบการณ์ทางสังคม 4) องค์ประกอบด้านอารมณ์แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ (Emotional Factors, Motivation and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ และความต้องการที่จะ เรียนรู้ภาษา

สอดคล้องกับ ทิงเคอร์ (Thinker, 1952, p. 158) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบในการพัฒนา ความเข้าใจความหมายของคำไว้ดังนี้ 1) ความสามารถทั่วไป ระดับวุฒิภาวะของเด็กเป็นตัวกำหนด ขอบเขตการเรียนรู้ แม้อายุเด็กจะเท่ากันก็จะมีความสามารถในการใช้ศัพท์ได้แตกต่างกันออกไป 2) ประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็กซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ เพิ่มขึ้นเด็กที่มีประสบการณ์และความพร้อมต่างกัน ย่อมมีความรู้ความเข้าใจด้านความหมายของคำ มากน้อยแตกต่างกันออกไป 3) ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนรู้ ครุควรเร้าให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส 4) การสอนคำต่างๆ ให้เด็กรู้เป็นสิ่งสำคัญมาก จะช่วยให้เด็กเข้าใจคำต่างๆ ได้มากขึ้น

และยังสอดคล้องกับนักศึกษาไทย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525, น.83 – 101) ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการเล่นต่างๆ ที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษา ให้แก่เด็กปฐมวัย เช่น การเล่นนิ้ว การเล่นตอบคำถาม การเล่นร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ การเล่นปริศนาคำทาย เล่าเรื่อง นิทาน และยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก ดังนี้ 1) ภาษาของเด็กปฐมวัยแสดงให้เห็นถึงแนวความคิด ความสนใจ และความสัมพันธ์ของสิ่งที่มีต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยพัฒนาภาษาของเด็กได้โดยการจัดทำสื่อเพื่อให้เด็กเกิดประสบการณ์ด้านการฟัง การพูด 2) การจัดประสบการณ์ด้านการฟัง ควรใช้สื่อที่มีเสียงได้แก่การเล่านิทานคำคล้องจองการเล่นตามคำสั่งเป็นสื่อเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจได้มากขึ้น 3) สื่อที่ใช้จัดประสบการณ์ด้านการพูดควรเป็นสื่อที่เด็กเคยเห็นมาก่อนโดยนำมาจัดในรูปการสนทนาการเล่าเรื่องและการเล่นละคร 4) สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านควรเป็นภาพหนังสือภาพ ตัวอักษรที่ทำด้วยกระดาษแข็งพลาสติก หรือไม้ 5) สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ ด้านการเขียนควรเป็นเส้นจุดตัวอักษรดินหรือแป้งสำหรับการปั้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ในการนำแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัยไปใช้ ควรมีการเตรียมตัวให้พร้อมโดยศึกษาแผนให้เข้าใจเสียก่อน มีการตรวจดูสื่อที่ใช้ในการสอนว่ามีครบตามกำหนดหรือไม่ เพียงพอกับเด็กหรือไม่เพื่อจะได้จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอน

2. การสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างในการสื่อสารระหว่างบุคคลของเด็กด้วย ดังนั้นการสอนบางครั้งจึงต้องยืดหยุ่น อยู่บ่อยๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ และรับรู้ภาษา

3. ในการนำภาษาท่ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเน้นบริบทของเด็กให้มากขึ้นเพื่อเด็กจะสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นเนื่องจากสอดคล้องกับประสบการณ์เดิมของเด็ก

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ที่เป็นปัญหาด้านต่างๆ เช่น ด้านการอ่าน การเขียน เป็นต้น

2. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านอื่น เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546**. กรุงเทพฯ: คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- กิติพงษ์ ชันดิยะ. (2532). **ศึกษาการส่งเสริมของบิดามารดาด้านการออกกำลังกายของเด็กก่อนวัยเรียน
โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเชียงใหม่**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์).
- กิตติมา เฟื่องฟู. (2550). **การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัยโดยกิจกรรมเคลื่อนไหว
เชิงแอโรบิก**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ขวัญแก้ว คำรงค์ศรี. (2539). **ผลการใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะโดยเน้นจุดประสงค์ที่มีต่อ
ความพร้อมทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- คุรุรัตน์. (2535). **การเล่นของเด็ก**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุติมา สัจจานนท์. (2524, กุมภาพันธ์). **ปัญหาบ้านของคุณพ่อ คุณแม่ เกี่ยวกับการอ่านของลูก แม่ และ
เด็ก**. วารสารแม่และเด็ก, 4(63), 51 – 56.
- ดวงพร พันธุ์แสง. (2551). **ผลการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวเชิงโยคะที่มีต่อพัฒนาการด้านร่างกายของ
เด็กปฐมวัย**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2522). ใน **เอกสารประกอบการสอนวิชา Piagetian theory**. ภาควิชาจิตวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทวี สุรเมธี. (2521). **ความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดชุมพร**. (วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- ทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์ “การสร้างแบบทดสอบความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัย” **วิจัยการศึกษา**. 8, 14–17.
- ปริญญาธูปทอง ศรีทองท่วม. (2538). **ความคิดสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์
กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้กิจกรรมทักษะดนตรี**. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2539). **การพัฒนาเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พัชรี สวนแก้ว. (2536). **การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัฒนาพร สุทธิยานุช. (2524). การรู้จักออกคำ เสียงภาษาไทยกลางของเด็กก่อนวัยเรียนที่พูดภาษา
เขมรเป็นภาษาพื้นเมืองในจังหวัดสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย).
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2525). พฤติกรรมการสอนปฐมวัย. ในเอกสารการสอนชุดที่ 6.
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). การวัดผลและประเมินแนวใหม่เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2544). คู่มือการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม. (2540). พัฒนาการทางภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2519). จิตวิทยาฝ่ายภาษา. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- เขาวนา ดลแมน. (2535). ผลการศึกษาการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการกิจกรรมการเคลื่อนไหว
และ จังหวะระดับกิจกรรมในวงกลมที่มีผลต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- Barrett, T., C., January. (1965). Discrimination Tasks Predictors of First Grade Reading
Achievement. *The Reading Teacher*.
- Calitz, E., M. (1988). **Verbal Accompaniment During Planned Movement Activities in the
Preprimary School**. *Dissertation Abstract International*. 26(1), 17.
- Downing, J. & D., Thackray. (1971). **Reading Readiness**. London, England: University of London
Press.
- Goor, A., Problem. (1974). **Solving Process of Creative and Non Creative Students**.
Dissertation Abstract International, 37, 3517 – A.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Leyser, y., May. (1976). **The Effects of Role Playing in Elementary : School Classroom on Children with Low Sociometric Status**. Dissertation Abstract International, 36, 7342–A.
- Lowenfeld, V. (1957). **Creative and Mental Growth**. Rev. ed. New York, NY: Macmillan.
- Mussen, P., M. (1969). **The Psychological Development of the Child**. New Jersey, NJ: Prentice-Hall.
- Ruth, P., E., March. (1985). Small Group Cooperative Learning Improving Academic, Social Gains in the Classroom. **ASS Bulletin**, 69 (479), 48 - 56.
- Shaftel, F., R. & G. Shaftel. (1967). **Role Playing for Social Value : Decision Making in the Social Studies**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice–Hall.
- Shoban, E., J. (1950). The Assessment of Parenta Attitudes in Relation to Child Adjustment. **Journal of Psychology**, 19, 148.
- Shoudt, J., T. (1976). **The Effect of Varying Levels of Role – Taking Skills on the Efficacy of Role Playing Training with Kindergarten Children**. Dissertation Abstract International, 37, 2754-A.
- Thinker, M., A. (1952). **Teaching – Elementary Reading**. New York, NY: Appletion Century Crafts.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ดร.สถาพร กริทาธร

ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนปฐมวัย

นางสาวพรทิพย์ สงวนให้

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดโพธิ์ศรี

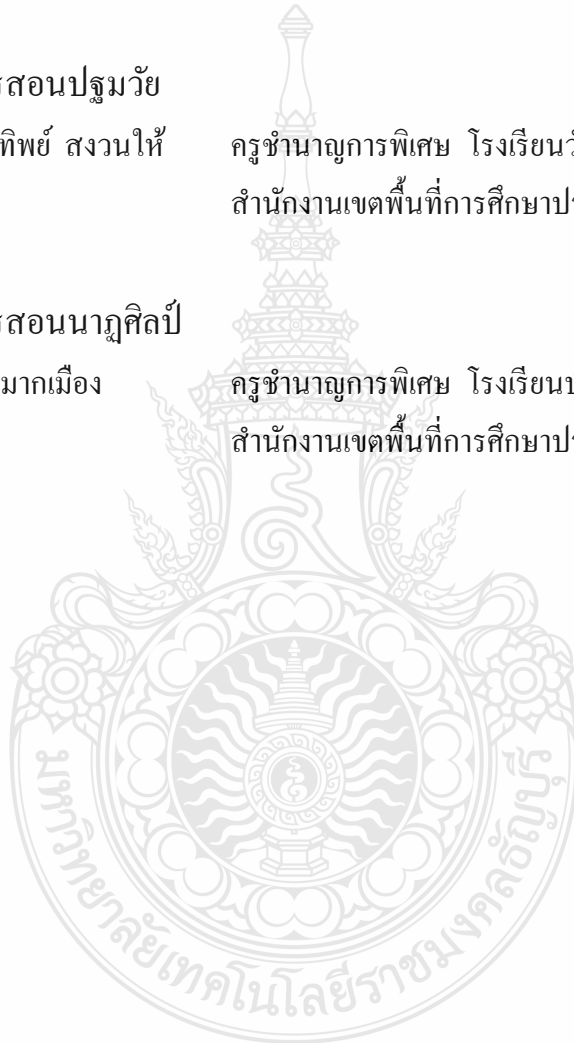
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนนาฏศิลป์

นางโสพิศ มากเมือง

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยศาลา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0578.02 / 0044.3

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

2 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสถาพร ศรีธำธร ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโพธิ์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางงนถมล จงษ์บ้าน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่า เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางงนถมล จงษ์บ้าน ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

ที่ ศธ 0578.02 /0047

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

2 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวพรทิพย์ สงวนให้

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางนฤมล วงษ์ปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางนฤมล วงษ์ปาน ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

ที่ ศธ 0578.02 / 0047.2

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

2 กุมภาพันธ์ 2558

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางโสพิศ มากเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางนฤมล วงษ์ปาน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่า เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางนฤมล วงษ์ปาน ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์ 0 2549 3209

โทรสาร 0 2549 3213

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คู่มือ การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัดหนามพุงดอ

แนวคิดหลักการและความเป็นมา

เด็กอายุระหว่าง 4 – 5 ปี เป็นช่วงระยะที่เด็กมีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว รู้จักฟัง เข้าใจ และสามารถทำตามคำสั่งได้ การส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กฝึกพูด ฟัง และฝึกอ่าน ตลอดจนการเรียงลำดับเรื่องราวหลังจากเด็กเล่าหรือพูดให้ฟัง เป็นการฝึกความจำ เข้าใจ คำศัพท์ ความหมายของคำ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมสมองของเด็กๆ จึงได้จัดกิจกรรมการเล่นอย่างเสรีที่เป็นการส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อแสดงให้เห็นถึงความคิด ความสนใจ และความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเด็ก จึงได้นำแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยมาจัดให้เด็ก เพื่อพัฒนาและส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก ฝึกความรับผิดชอบ ความมีระเบียบ การอยู่ร่วมกัน การรอคอย การเสียสละ การปรับตัว เพื่อที่อยู่ร่วมกันกับผู้อื่น เรียนรู้เกี่ยวกับพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ สังคมภายนอก สภาพแวดล้อมที่เด็กได้เคยพบมา โดยผ่านการจัดประสบการณ์ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 3 แผน ดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย “ความหมายภาษาท่าพาเพลิน”
2. แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)”
3. แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย “ภาษาท่าพาสุนัข 1 (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ)”

วัตถุประสงค์ของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทักษะทาง
ภาษาของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้าง
ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาทำเพื่อเสริมสร้าง
ทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย

โครงสร้าง

แผนการจัดกิจกรรม

ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ การจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ ดำเนินการตามขั้นตอน โดยกำหนดแผนการจัดกิจกรรมตลอด 3 สัปดาห์มี 6 ครั้งดังนี้

สัปดาห์ที่	ชื่อกิจกรรม/กิจกรรมย่อย	ปฏิบัติกิจกรรม
1 ความหมายภาษา ท่าพาเพลิน	แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทาง ภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “เพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน“	
	- ขั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน	- กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ
	- ขั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ	- กิจกรรมสร้างสรรค์
	- ขั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม	- กิจกรรมเสรี
	- ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	- กิจกรรมเสริม ประสบการณ์
	- ขั้นประเมินผล	- กิจกรรมกลางแจ้ง
- ขั้นวิเคราะห์กิจกรรม	- กิจกรรมเกมการศึกษา	
2 ความหมายภาษา ท่าพาเพลิน	ขั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	ทุกกิจกรรมในสัปดาห์ต่อไป
3 ภาษาท่าพาสงู 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ ที่นี่/ที่นั่น)	แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทาง ภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “เพลง ภาษาท่าพาสงู 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ ที่นั่น)”	
	- ขั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน	- กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ

สัปดาห์ที่	ชื่อกิจกรรม/กิจกรรมย่อย	ปฏิบัติกิจกรรม
	- ขั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ	- กิจกรรมสร้างสรรค์
	- ขั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม	- กิจกรรมเสรี
	- ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	- กิจกรรมเสริม ประสบการณ์
	- ขั้นประเมินผล	- กิจกรรมกลางแจ้ง
	- ขั้นวิเคราะห์กิจกรรม	- กิจกรรมเกมการศึกษา
4	ขั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	ทุกกิจกรรมในสัปดาห์ต่อไป
ภาษาท่าพาสุนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ ที่นี้/ที่นั่น)		
5	แผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาท่าเพื่อเสริมสร้างทักษะทาง ภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย “เพลงภาษาท่าพาสุนุก (มา/เสร์/อาย/ติ/ใจ/โกรธ)”	
ภาษาท่าพาสุนุก1 (มา/เสร์/อาย/ติ ใจ/โกรธ)	- ขั้นฝึกเตรียมพื้นฐาน	- กิจกรรมเคลื่อนไหวและ จังหวะ
	- ขั้นเตรียมความพร้อมความเข้าใจ	- กิจกรรมสร้างสรรค์
	- ขั้นวางแผนเข้าสู่กิจกรรม	- กิจกรรมเสรี
	- ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้	- กิจกรรมเสริม ประสบการณ์
	- ขั้นประเมินผล	- กิจกรรมกลางแจ้ง
	- ขั้นวิเคราะห์กิจกรรม	- กิจกรรมเกมการศึกษา
6	ขั้นหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาท	ทุกกิจกรรมในสัปดาห์ต่อไป
ภาษาท่าพาสุนุก1 (มา/เสร์/อาย/ติ ใจ/โกรธ)		

แผนการจัดกิจกรรมรายสัปดาห์

แผนการจัดกิจกรรมรายสัปดาห์มีรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1. ความหมายภาษาท่าพาเพลิน

หัวข้อธรรมชาติรอบตัว

หน่วย / นาฏศิลป์ไทย

แนวคิดนาฏศิลป์ไทย เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่รวมเอาองค์ความรู้ทั้งทางศาสตร์และศิลป์โดยพื้นฐานของความคิดอย่างชาญฉลาดของศิลปินรุ่นเก่า เป็นการบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาไทยทั้งดงาม ทั้งวัฒนธรรมการแต่งกาย ภาษาและสัญลักษณ์ของการสื่อสารของมนุษย์ ศิลปะวิจิตรศิลป์ซึ่งเป็นภูมิปัญญาทางช่างไทยแต่โบราณ มาไว้อยู่ที่เดียวกัน ทำให้ผู้ชมเกิดสุนทรียภาพในการชมและประทับใจตราตรึงทำให้มีการสืบทอดมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

การศึกษาองค์ความรู้พื้นฐานทางการแสดงนาฏศิลป์ไทยจะทำให้ผู้เรียนมีความกระฉับมีความลึกซึ้ง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนนาฏศิลป์ไทย พร้อมทั้งจะอนุรักษ์และเผยแพร่เพื่อให้ศาสตร์ดังกล่าวนี้ดำรงอยู่เป็นเอกลักษณ์ไทยสืบไป ดังนั้น การศึกษารูปแบบของนาฏศิลป์ไทย จะต้องเข้าใจแหล่งที่มาและรูปแบบลักษณะ กล่าวคือ ต้องเข้าใจในความหมายของนาฏศิลป์ ที่มาของนาฏศิลป์ไทย องค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทย และประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ไทยประสบการณ์สำคัญ

การสื่อความคิดที่เป็นการกระทำ

- เลียนแบบการกระทำ
- รู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง

การใช้ภาษา

- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง
- การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

การเรียนรู้ทางสังคม

- การเล่นการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น
- การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

การเคลื่อนไหว

- การเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่
- การต่อของ บรรจุ เท แยกชิ้นส่วน

ดนตรี

- การร้องเพลง
- การทำท่าทางประกอบเพลง

การจำแนกและการเปรียบเทียบ

- การจับคู่
- การเรียงลำดับ

จำนวน

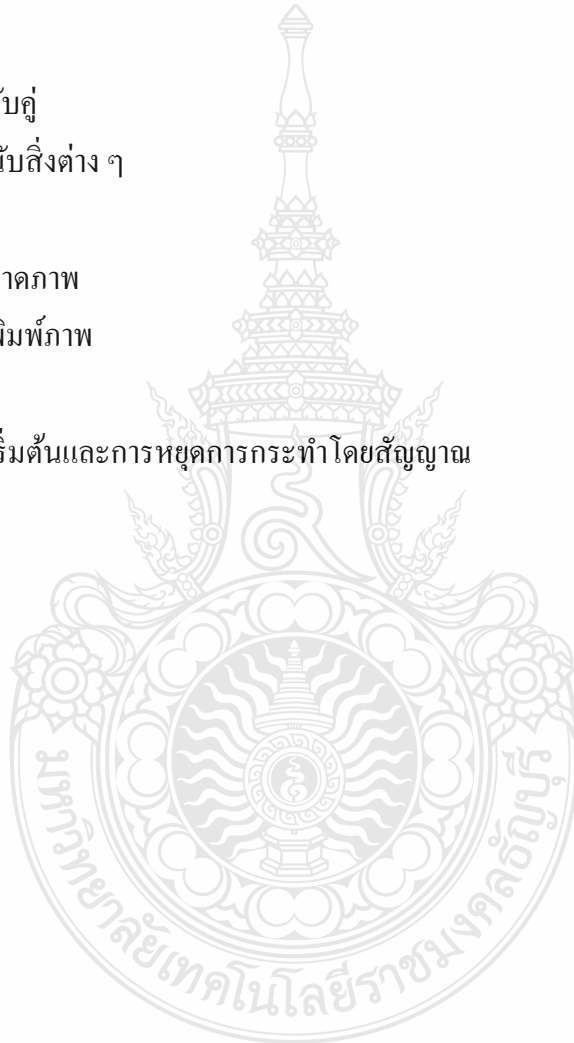
- การจับคู่
- การนับสิ่งต่าง ๆ

มิติสัมพันธ์

- การวาดภาพ
- การพิมพ์ภาพ

เวลา

- การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา..... น.

ชื่อกิจกรรม การเคลื่อนไหวและจังหวะ

สาระสำคัญ การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายประกอบท่ารำ ทำให้อวัยวะทุกส่วนทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี เด็กได้แสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ในการเคลื่อนไหวอย่างมีจินตนาการ และมีความสุข

จุดประสงค์

1. เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว
2. เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายประกอบท่ารำได้
3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก
4. เคลื่อนไหวร่างกายตามความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุข

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบท่ารำ
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
 - การเริ่มต้นและหยุดการกระทำโดยสัญญาณ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. กิจกรรมพื้นฐานให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายไปทั่วๆบริเวณอย่างอิสระตามจังหวะ เมื่อได้ยินสัญญาณ “หยุด” ให้หยุดเคลื่อนไหวในท่ายืนทันที
2. ให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะที่ครูเคาะ เมื่อได้ยินสัญญาณ “หยุด” ให้ฟังคำสั่ง โดยกำหนดมุมในบริเวณที่ใช้ฝึก 3 มุม เป็นมุมความหมาย ภาษาท่าพาเพลินให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ เมื่อได้ยินสัญญาณ “หยุด” ให้เด็กฟังโดยไปยังมุมที่กำหนดให้
 - ให้นักเรียนทำท่าตามคำของเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน
3. เมื่อใกล้หมดเวลา ครูให้สัญญาณ “หยุด” ให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกายเตรียมเข้าสู่กิจกรรมใหม่

สื่อการสอน - เครื่องให้จังหวะ ฉิ่ง กลอง

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย
- 1.2 สังเกตจากการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานตามคำสั่ง
- 1.3 สังเกตจากความมั่นใจและกล้าแสดงออก
- 1.4 สังเกตจากความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุข

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

3. เกณฑ์การวัด

1. การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย

ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี

ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม

ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม

2. การเคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตาม

ระดับ 1 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง

ระดับ 3 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มั่นใจในตนเองและมักสร้างปัญหาให้กับผู้อื่น

ระดับ 2 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม

4. ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุขตั้งแต่ต้นจนจบ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ที่	ชื่อ-สกุล	1. เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว			2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายตามจินตนาการ			3. มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก			4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเกมเคลื่อนไหวและจังหวะ
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย	มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม	มีความคล่องแคล่วและทรงตัวดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม	ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี
2. การเคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตาม	เคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างคล่องแคล่ว	เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง	เคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ต่อเนื่อง
3. ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก	มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม	มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกในบางครั้ง	มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม
4. ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุขตั้งแต่ต้นจนจบ	สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา	สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง	ไม่สนใจร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		เกณฑ์การผ่าน	ระดับพอใช้ขึ้นไป
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ		
4-6	ปรับปรุง	รวมคะแนน	คะแนน
7-9	พอใช้		
10-12	ดี		

12

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม สร้างสรรค์

สาระสำคัญ การวาดภาพระบายสีรูปภาพของคำที่มาจากเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน การพับกระดาษ การปั้นดินน้ำมัน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้สร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการ

- จุดประสงค์
1. เด็กวาดภาพระบายสีรูปภาพของคำที่มาจากเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน การพับกระดาษ การปั้นดินน้ำมัน ได้
 2. เด็กมีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการในผลงาน
 3. เด็กสร้างสรรค์งานศิลปะได้
 4. ทำงานร่วมกับผู้อื่นและเก็บทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อทำงานเสร็จ

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การวาดภาพระบายสีรูปภาพที่มาจากเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน การพับกระดาษ การปั้นดินน้ำมัน
 - เก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเขียนภาพและเล่นกับสี
 - การปั้นและประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ
 - ชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม
 - มีการวางแผนตัดสินใจเลือกและลงมือปฏิบัติ

วิธีดำเนินงานกิจกรรม

1. ครูจัดโต๊ะไว้ 3 กลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับวาดภาพระบายสีรูปที่มาจาก เพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน 1 กลุ่ม การพับกระดาษ 1 กลุ่ม การปั้นดินน้ำมัน 1 กลุ่ม
2. ครูสนทนาซักถามปัญหาอุปสรรคและร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติ กิจกรรม โดยให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
3. ครูอธิบายและสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการวาดภาพระบายสีรูปที่มาจาก เพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน การพับกระดาษ การปั้นดินน้ำมัน
4. เด็กเลือกทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม โดยปฏิบัติตามงานที่ชอบ ตามลำดับ
5. เด็กนำผลงานมาส่งครูและเล่าถึงผลงานที่ทำ ครูบันทึกคำพูดนักเรียนลงใน ผลงานและนำผลงานขึ้นแสดง โดยหมุนเวียนกันจนครบทุกคน
6. เด็กช่วยกันเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดบริเวณที่จัดกิจกรรม

สื่อการสอน

- ดินน้ำมัน กระดาษรองปั้น สีน้ำ จานผสมสี น้ำ สีโปสเตอร์ กาว กรรไกร กระดาษ A4 (ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมดูได้จากเอกสารใน ภาคผนวก)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากความสำเร็จและการพัฒนาผลงาน
- 1.2 สังเกตจากความคิดสร้างสรรค์ผลงานและอธิบายผลงาน
- 1.3 สังเกตจากผลงานมีความแปลกใหม่
- 1.4 สังเกตจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

3. เกณฑ์การวัด

1. ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง ผลงานขาดความสำเร็จ

ระดับ 2 หมายถึง ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา

- ระดับ 3 หมายถึง
1. ผลงานสมบูรณ์
 2. ผลงานมีการพัฒนา
 3. ผลงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา

2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน
- ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้
- ระดับ 3 หมายถึง
1. ดัดแปลงผลงานได้
 2. คิดสร้างผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานตนเองได้
 3. แนะนำผู้อื่นได้

3. การพัฒนาของผลงาน

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลยในการทำงาน
ครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ
- ระดับ 2 หมายถึง มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง
การทำงานในบางครั้งครูต้องคอยกระตุ้น
- ระดับ 3 หมายถึง
1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ
 2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุด
อยู่อย่างสม่ำเสมอ

4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้
และไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
- ระดับ 2 หมายถึง ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- ระดับ 3 หมายถึง
1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย
 2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม
 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

ชั้นอนุบาลปีที่ 2

โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

ชื่อกิจกรรม.....ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความสมบูรณ์และ การพัฒนาผลงาน			2.ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ			3.ผลงานมีความแปลก ใหม่			4.ทำงานร่วมกับผู้อื่น และทำความสะอาด อุปกรณ์/บริเวณที่จัด			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ทำงานศิลปะตามความคิดเห็นของตนเอง	1. ผลงานสมบูรณ์ 2. ผลงานมีการพัฒนา 3. ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา	-ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา	-ผลงานยังขาดความสมบูรณ์
2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ	1. ดัดแปลงผลงานได้ 2. คิดสร้างสรรค์ผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานของตนเองได้ 3. แนะนำผู้อื่นได้	-ดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้	-ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน
3. การพัฒนาของผลงาน	1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ 2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุดอย่างสม่ำเสมอ	-มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง -การทำงานในบางครั้งครูต้องคอยกระตุ้น	-ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลย -ในการทำงานครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย 2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม	-ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	-ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้ -ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
1	(1)ปรับปรุง
2	(2)พอใช้
3	(3)ดี

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม เสรี

สาระสำคัญ การเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เล่นกับสื่อและเครื่องเล่นอย่างอิสระในมุม การเล่นเกมแต่ละประเภทจะสนองต่อความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก การจัดมุมใหม่ในห้องเรียน เป็นการจูงใจให้เด็กอยากมาโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามสภาพแวดล้อมของเด็ก

- จุดประสงค์**
1. สนทนาได้ตอบให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดี
 2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
 3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้และรู้จักช่วยเหลือแบ่งปัน
 4. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้เรียบร้อย

- สาระการเรียนรู้**
1. สาระที่ควรรู้
 - มุมต่างๆในห้องเรียน เช่น มุมบทบาทสมมติ มุมศิลปะ มุมของเล่น
 2. ประสพการณ์สำคัญ
 - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสพการณ์ของตนเอง
 - การเล่นเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
 - การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงก่อนเข้าร่วมเล่นตามมุมประสพการณ์
2. เด็กเลือกเล่นตามมุมประสพการณ์อย่างอิสระตามข้อตกลง

3. ครูสมมุติให้เด็กเล่นละครตามคำของเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลินถ้าใครกล้าแสดงออกครูมีรางวัลให้
4. เมื่อใกล้หมดเวลา ครูให้สัญญาณในการเลิกเล่นและเก็บทำความสะอาดบริเวณให้เรียบร้อย เตรียมเข้าสู่กิจกรรมใหม่

สื่อการสอน

- วัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ตามมุมต่าง ๆ ในห้องเรียน
- เครื่องแต่งกายประกอบเพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการสนทนาโต้ตอบ
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลง
- 1.3 สังเกตจากการเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน
- 1.4 สังเกตจากความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี

3. เกณฑ์การวัด

1. การสนทนาโต้ตอบ

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบไม่ได้และ สรุปรื่องราวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้างเล่าเรื่องประเด็นหลักได้แต่ติดประเด็นย่อย

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน

2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามข้อตกลงทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน

3. เล่นและทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถทำงานกับผู้อื่น ไม่เคยช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อน

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือ
เพื่อนได้เป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือ
แบ่งปันเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ

4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.สามารถโต้ตอบ			2.ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน			3.เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยเหลือ			4.ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาโต้ตอบ	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน	-สนทนาโต้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลักได้แต่ติดประเด็นย่อย	-สนทนาโต้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องราวไม่ได้
2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องตักเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน	-สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ	-ทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือเพื่อนได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่เคยช่วยเหลือและแบ่งปันเพื่อน
4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		เกณฑ์การผ่าน	ระดับพอใช้ขึ้นไป
เกณฑ์การพิจารณา		รวมคะแนน	คะแนน
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด		
4-6	(1)ปรับปรุง		
7-9	(2)พอใช้		
10-12	(3)ดี		

12

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ ภาษาท่า เปรียบเสมือนการเลียนแบบท่าทางธรรมชาติ โดยนำมาปรุงแต่งให้
ดูงดงามเพื่อประกอบการแสดงภาษาท่าจะใช้ในการแสดงละครต่างๆ ไปและเป็นสิ่งที่
ทุกชาติ ทุกภาษาเข้าใจโดยไม่ต้องอธิบาย หรือจะเรียนกว่าเป็นภาษาโลกก็น่าจะได้
เช่น การสั่นมือ สายหน้า หมายถึงการปฏิเสธ การก้มมือ พยักหน้า หมายถึงการเรียก
 เป็นต้น ถ้าภาษาท่ามีนาฏยศัพท์เข้าไปเกี่ยวข้อง ควรใช้ว่า “ ภาษาท่าที่ใช้
ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ไทย หรือ ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย

จุดประสงค์

1. ได้รู้ความหมายของความหมายภาษาท่าพาเพลินได้
2. ได้ร่วมกิจกรรมในการประกอบท่ารำได้
3. ได้รู้จักการแสดง โขนและละคร

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - ความหมายภาษาท่าพาเพลิน
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การฟังเรื่องราวจากเพลง
 - การสืบค้นข้อมูล
 - การมีประสบการณ์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

วิธีดำเนินงานกิจกรรม

1. ให้เด็กร้องเพลง “ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน” พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง
2. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลง เมื่อซีดีเกี่ยวกับลิเก ให้เด็กช่วยกันสังเกตและจำสิ่งที่พบเห็นที่แตกต่างของ การแสดง โขน ละคร และการฟ้อนรำ โดยครูนำบัตรคำ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน มาให้เด็กดูและพูดตามหลายๆครั้ง
3. ให้เด็กเล่าสิ่งที่พบเห็นถึงความแตกต่างของการแต่งกาย การแสดง การแสดงลิเก โดยเปรียบเทียบถึงความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรกับประสบการณ์เดิมของเด็ก
4. เด็กและครูช่วยกันสรุปถึง การแสดง ลิเก ว่ามีภาษาท่าอะไรบ้างให้เด็กฟัง
5. ครูสรุปถึงความหมายของความหมายภาษาท่าพาเพลินและร่วมกันอ่านคำศัพท์อีกครั้ง

สื่อการสอน

- เพลงความหมายภาษาท่าพาเพลิน
 - ซีดี การแสดง ลิเก
 - บัตรคำ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการสนทนาและตอบคำถาม
- 1.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม
- 1.3 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเสริมประสบการณ์

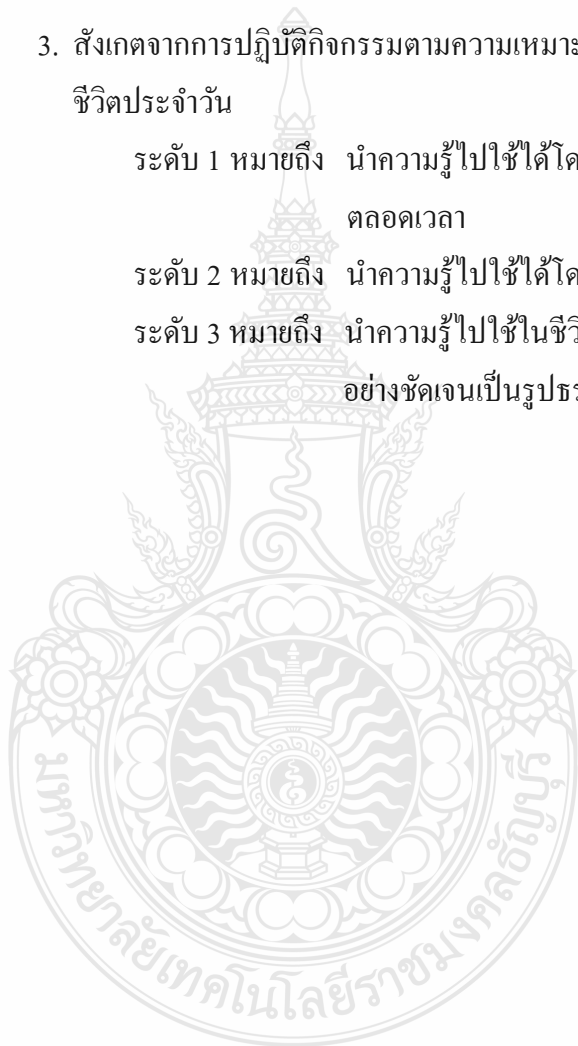
3. เกณฑ์การวัด

1. สังเกตจากการสนทนาและตอบคำถาม

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบไม่ได้และ สรุปเรื่องราว
ไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้างเล่าเรื่องประเด็น
หลักได้แต่ติดประเด็นย่อย

- ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน
2. สืบเนื่องจากการแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว
- ระดับ 2 หมายถึง สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวบางครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง มีความสนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว
ตลอดเวลา
3. สืบเนื่องจากการปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวัน
- ระดับ 1 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยต้องมีผู้แนะนำ
ตลอดเวลา
- ระดับ 2 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยมีผู้แนะนำบางครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ที่ -	ชื่อ - สกุล	1.การสนทนาและตอบคำถาม			2.การแสดงความคิดเห็น ในขณะร่วมกิจกรรม			3.การปฏิบัติตามกิจกรรมตาม ความเหมาะสม			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสริมประสบการณ์

โรงเรียนวัดหนามพุงตอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังได้	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ ชัดเจนครบถ้วน	-สนทนาโต้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลัก ได้ แต่คิดประเด็นย่อย	-สนทนาโต้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องได้ไม่รู้เรื่อง
2. มีความคิดรวบ ยอดในการเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ	-มีความสนใจเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ตลอดเวลา	-สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวบางครั้ง	-ไม่สนใจเรียนรู้สิ่ง ต่าง ๆ รอบตัว
3. แสวงหาคำตอบ และนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	-นำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ชัดเจนเป็นรูปธรรม	-นำความรู้ไปใช้ได้โดย มีผู้แนะนำบางครั้ง	-นำความรู้ไปใช้ได้ โดยต้องมีผู้แนะนำ ตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		เกณฑ์การผ่าน	ระดับพอใช้ขึ้นไป
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	รวมคะแนน	คะแนน
3-4	1(ปรับปรุง)	9	คะแนน
5-7	2(พอใช้)		
8-9	3(ดี)		

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัวหน่วย นาฏศิลป์ไทย

ชั้นอนุบาลปีที่ 2

แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม กลางแจ้ง

สาระสำคัญ การเล่นเกมความหมายภาษาท่าพาเพลินเป็นการฝึกให้เด็กสมาธิ มีทักษะ
และไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ปฏิบัติตามกฎ กติกา มีความสุขใน
การเล่น

- จุดประสงค์
1. เด็กเล่นเกมความหมายภาษาท่าพาเพลินได้
 2. เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
 3. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
 4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุขได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - เกมความหมายภาษาท่าพาเพลิน
 - กติกาการเล่นความหมายภาษาท่าพาเพลิน
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแก้ไขปัญหาในการเล่น
 - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ
 - การมีประสบการณ์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กออกกำลังกายโดยวิ่งเหยาะ ๆ บริเวณรอบๆสนาม
2. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการเล่นเกมความหมายภาษาท่าพาเพลินดังนี้

- ให้เด็กอาสาสมัครที่เคยดูแล เป็นผู้บรรยาย โดยให้นั่งกลางวงคนฟัง และให้ผู้บรรยายกำหนดตัวคนเล่น เช่น แสดงลิเก เล่นละครโดยให้ผู้บรรยายเล่าเรื่อง ให้เพื่อนที่อยู่รอบ ๆ วงฟัง เมื่อเอ่ยชื่อการเล่นลิเก คนที่เล่นเป็นตัวแสดงนั้นๆ ให้ลุกขึ้นแสดงท่าทาง และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนคนบรรยาย
- 3. ให้เด็กเล่นเกมความหมายภาษาท่าพาเพลิน โดยครูคอยดูแลและสังเกตพฤติกรรม
- 4. ครูและเด็กร่วมกันสรุป ชักถาม ความรู้สึกในการเล่นเกม

สื่อการสอน - เกมความหมายภาษาท่าพาเพลิน

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
- 1.3 สังเกตจากการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
- 1.4 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกลางแจ้ง

3. เกณฑ์การวัด

- 1. สังเกตความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม
 - ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ได้
 - ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องตัวแต่ทรงตัวได้ดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม
 - ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม
- 2. สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
 - ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
 - ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง
 - ระดับ 3 หมายถึง ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน

3. สังกัดจากการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์

ระดับ 1 หมายถึง ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ

ระดับ 2 หมายถึง ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น

ระดับ 3 หมายถึง เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและ

อารมณ์ดีตลอดการทำกิจกรรม

4. สังกัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความคล่องตัวขณะ ร่วมกิจกรรม			2.การปฏิบัติตาม ข้อตกลงร่วมกัน			3.การแสดงออกทาง อารมณ์ที่เหมาะสม			4.ร่วมกิจกรรมตั้งแต่ ต้นจนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม	-มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม	-มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม	-ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ได้
2. การปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้งทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. การแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์	-เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและอารมณ์ดีตลอดการทำกิจกรรม	-ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น	-ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ
4. การเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ	-สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา	-สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัวหน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 1 เรื่องย่อ ความหมายภาษาท่าพาเพลิน ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม เกมการศึกษา

สาระสำคัญ การเล่นเกมจับคู่ภาพความหมายภาษาท่าพาเพลินเป็นการฝึกการสังเกต
เชื่อมโยงความสัมพันธ์แบบเป็นเหตุเป็นผล โดยนำภาพที่มีส่วนประกอบของภาพ
หลักมาจัดเข้าคู่กัน

- จุดประสงค์
1. เด็กเล่นจับคู่ภาพ ความหมายภาษาท่าพาเพลินได้
 2. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ตั้งแต่ต้นจนจบได้อย่างมีความสุข
 3. เล่นกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและการรอคอย
 4. จัดเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - เกมจับคู่ภาพความหมายภาษาท่าพาเพลิน
 - การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่างๆ
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การเล่นรายบุคคล และการเล่นเป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. จัดเตรียมเกมการศึกษา “เกมจับคู่ภาพความหมายภาษาท่าพาเพลิน” และเกมชุด
ที่เคยเล่นมาแล้ว
2. ครูแนะนำและสาธิตการเล่น “เกมความหมายภาษาท่าพาเพลิน” ให้กับเด็ก
3. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่นร่วมกัน

4. เด็กเล่นเกมการศึกษาได้อย่างอิสระ ครูคอยให้คำแนะนำและดูแล
5. ให้สัญญาณเด็กเล่นและเก็บเกมการศึกษาเข้าที่ให้เรียบร้อย

สื่อการสอน

- เกมการศึกษา “เกมจับคู่ภาพความหมายภาษาท่าพาเพลิน”
- แบบทดสอบการจำแนกเสียง

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการเล่นเกม
- 1.2 สังเกตจากความสนใจในการเล่น
- 1.3 สังเกตจากการเล่นร่วมกับผู้อื่นมีการแบ่งปัน และการรอคอย
- 1.4 สังเกตจากการเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา

3. เกณฑ์การวัด

1. มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกมน

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย
- ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้
- ระดับ 3 หมายถึง ระบุความคิดรวบยอดของเกมได้ด้วยตนเอง

2. มีความสนใจในการเล่นเกมน

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย
- ระดับ 2 หมายถึง สนใจเล่นเกมในบางครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม

3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอคอย

- ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถเล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้
- ระดับ 2 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้ทุกครั้งมีการแบ่งปันและรอคอย

4. การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

- ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา
- ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง
- ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกม			2.มีความสนใจในการเล่น			3.เล่นร่วมกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและ			4.การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. มีความคิดรวบยอดในการเล่น	-ระบุนิยามความคิดรวบยอดของเล่นได้ด้วยตนเอง	-ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้	-ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย
2. มีความสนใจในการเล่น	-สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม	-สนใจเล่นเกมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ทุกครั้งมีการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้
4. การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ เกณฑ์การผ่าน ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัวหน่วย นาฏศิลป์ไทย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2

แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสงู 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา น.

ชื่อกิจกรรม การเคลื่อนไหวและจังหวะ

สาระสำคัญ การเคลื่อนไหวประกอบเพลง เป็นการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เคลื่อนไหวหรือบริหารร่างกายอย่างอิสระ ประกอบเพลง ทำให้อวัยวะทุกส่วนสัมพันธ์กันคิดได้แสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ในการเคลื่อนไหวและมีความสุข

- จุดประสงค์**
1. ให้ เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว
 2. เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายประกอบเพลงได้
 3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก
 4. เคลื่อนไหวร่างกายตามความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุข

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง
2. ประสพการณ์สำคัญ
 - การเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
 - การเริ่มต้นและหยุดการกระทำโดยสัญญาณ
 - การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. กิจกรรมพื้นฐานให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายไปทั่วๆบริเวณอย่างอิสระตามจังหวะเมื่อได้ยินสัญญาณ “หยุด” ให้หยุดเคลื่อนไหวในท่ายืนทันที

2. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงให้เด็กเคลื่อนไหวประกอบเพลง
“จิบคว่ำ-จิบหงาย”
3. ให้เด็กทำท่าประกอบเพลง “ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)”
อย่างอิสระและพูดคำว่า ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ซ้ำ
หลายๆครั้ง
4. ให้เด็กปฏิบัติซ้ำข้อ 3 อีกครั้ง
5. เมื่อใกล้หมดเวลา ครูให้สัญญาณการหยุด เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ
ของร่างกาย
6. ครูสรุปความหมาย เพลง “จิบคว่ำ-จิบหงาย” ให้เด็กเตรียมเข้าสู่กิจกรรมใหม่

สื่อการสอน

- เครื่องให้จังหวะ ฆ้อง กลอง
- เพลงภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
- ภาพภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
- บัตรคำภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย
- 1.2 สังเกตจากการเคลื่อนไหวร่างกายพื้นฐานตามคำสั่ง
- 1.3 สังเกตจากความมั่นใจและกล้าแสดงออก
- 1.4 สังเกตจากความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุข

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

3. เกณฑ์การวัด

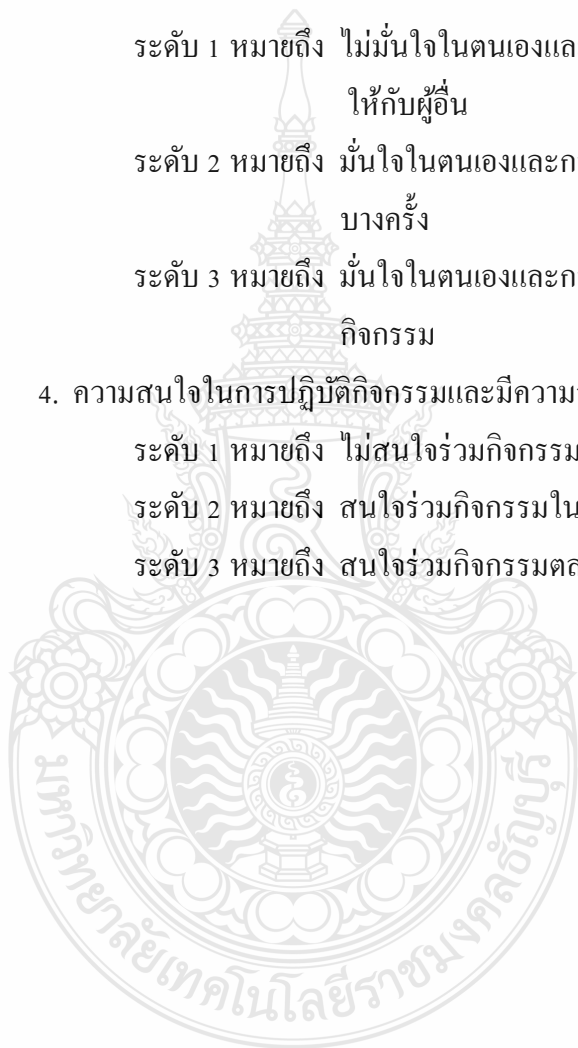
1. การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย

ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี

ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวดีเฉพาะ
ช่วงแรกในการทำกิจกรรม

ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำ
กิจกรรม

2. การเคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตาม
- ระดับ 1 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ต่อเนื่อง
 - ระดับ 2 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง
 - ระดับ 3 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างคล่องแคล่ว
3. ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่มั่นใจในตนเองและมักสร้างปัญหาให้กับผู้อื่น
 - ระดับ 2 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกในบางครั้ง
 - ระดับ 3 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม
4. ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุขตั้งแต่ต้นจนจบ
- ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจร่วมกิจกรรม
 - ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง
 - ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ที่-	ชื่อ-สกุล	1. เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว			2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายตามจินตนาการ			3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก			4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเกมเคลื่อนไหวและจังหวะ
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. การเคลื่อนไหว ส่วนต่างๆ ของ ร่างกาย	-มีความคล่องแคล่ว และทรงตัวได้ดีตลอด การทำกิจกรรม	-มีความคล่องแคล่วและ ทรงตัวดีเฉพาะช่วงแรก ในการทำกิจกรรม	-ขาดความคล่องตัว และทรงตัวไม่ดี
2. การเคลื่อนไหว ร่างกายในการเป็น ผู้นำผู้ตาม	-เคลื่อนไหวร่างกายใน การเป็นผู้นำผู้ตามได้ อย่างคล่องแคล่ว	-เคลื่อนไหวร่างกายได้ อย่างต่อเนื่อง	-เคลื่อนไหวร่างกาย ได้ไม่ต่อเนื่อง
3. ความมั่นใจใน ตนเองและกล้า แสดงออก	-มั่นใจในตนเองและ กล้าแสดงออกขณะทำ กิจกรรม	-มั่นใจในตนเองและกล้า แสดงออกในบางครั้ง	-มั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก ขณะทำกิจกรรม
4. ความสนใจในการ ปฏิบัติกิจกรรมและ มีความสุขตั้งแต่ต้น จนจบ	-สนใจร่วมกิจกรรม ตลอดเวลา	-สนใจร่วมกิจกรรมใน บางครั้ง	-ไม่สนใจร่วม กิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม สร้างสรรค์

สาระสำคัญ การฝึกปะกระดาษรูป ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายสี เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้สร้างสรรค์ผลงานตามความคิดและจินตนาการ

จุดประสงค์

1. การฝึกปะกระดาษรูป ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) การปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ระบายสีได้
2. เด็กมีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการในผลงาน
3. เด็กสร้างสรรค์งานศิลปะได้
4. ทำงานร่วมกับผู้อื่นและเก็บทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อทำงานเสร็จ

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การฝึกปะกระดาษรูป จีบคว่ำ-จีบหงาย การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายสี
 - การจัดเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสพการณ์สำคัญ
 - การเขียนภาพและเล่นกับสี
 - การปั้นและประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - ชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งที่สวยงาม
 - มีการวางแผนตัดสินใจเลือกและลงมือปฏิบัติ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ครูจัดโต๊ะไว้ 3 กลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับฝึก ปะ กระดาษ รูป จีบคว่ำ-จีบหงาย การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพระบายสีรูปคำว้า ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) อย่างละ 1 กลุ่ม
2. ครูสนทนาซักถามปัญหาอุปสรรคและร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติกิจกรรม โดยให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม
3. ครูอธิบายและสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการฝึก ปะกระดาษ รูปภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) การปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพสีคำว้า ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) เด็กเลือกทำกิจกรรมอย่างน้อย 2 กิจกรรม โดยปฏิบัติกิจกรรมตามงานที่ชอบตามลำดับ
4. ให้เด็กอ่านคำว้า จีบคว่ำ-จีบหงาย ตามและพูดซ้ำหลายๆครั้ง
5. เด็กนำผลงานมาส่งครูและเล่าถึงผลงานที่ทำ ครูบันทึกคำพูดนักเรียนลงในผลงานและนำผลงานขึ้นแสดง โดยหมุนเวียนกันจนครบทุกคน
6. เด็กช่วยกันเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดบริเวณที่จัดกิจกรรม

สื่อการสอน

- ดินน้ำมัน กระดาษรองปั้น สีน้ำ งานผสมสี น้ำ สีโปสเตอร์ กาว กรรไกร กระดาษ A4 ภาพจีบคว่ำ-จีบหงาย
- ภาพบัตรคำภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากความสำเร็จและการพัฒนาผลงาน
- 1.2 สังเกตจากความคิดสร้างสรรค์ผลงานและอธิบายผลงาน
- 1.3 สังเกตจากผลงานมีความแปลกใหม่
- 1.4 สังเกตจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

3. เกณฑ์การวัด

1. ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง ผลงานขาดความสำเร็จ

ระดับ 2 หมายถึง ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา

ระดับ 3 หมายถึง 1. ผลงานสมบูรณ์

2. ผลงานมีการพัฒนา

3. ผลงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา

2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้

ระดับ 3 หมายถึง 1. ดัดแปลงผลงานได้

2. คิดสร้างผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานตนเองได้

3. แนะนำผู้อื่นได้

3. การพัฒนาของผลงาน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลยในการทำงาน
ครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ

ระดับ 2 หมายถึง มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง

การทำงานในบางครั้งครูต้องคอยกระตุ้น

ระดับ 3 หมายถึง 1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ

2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุดอยู่เสมอ
อย่างสม่ำเสมอ

4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น

ระดับ 1 หมายถึง ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้
และไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ระดับ 3 หมายถึง 1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย

2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

ชั้นอนุบาลปีที่ 2

โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ชื่อกิจกรรม.....ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความสมบูรณ์และ การพัฒนาผลงาน			2.ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ			3.ผลงานมีความแปลก ใหม่			4.ทำงานร่วมกับผู้อื่น และทำความสะอาด อุปกรณ์/บริเวณที่จัด			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง	1. ผลงานสมบูรณ์ 2. ผลงานมีการพัฒนา 3. ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา	-ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา	-ผลงานยังขาดความสมบูรณ์
2. การคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ	1. ดัดแปลงผลงานได้ 2. คิดสร้างสรรค์ผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานของตนเองได้ 3. แนะนำผู้อื่นได้	-ดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้	-ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน
3. การพัฒนาของผลงาน	1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ 2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุดอยู่อย่างสม่ำเสมอ	-มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง -การทำงานในบางครั้งครูต้องคอยกระตุ้น	-ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลย -ในการทำงานครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย 2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม	-ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	-ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้ -ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสงู 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี้/ที่นั่น) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมเสรี

สาระสำคัญ การเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เล่นกับสื่อและเครื่องเล่นอย่างอิสระในมุม การเล่นกิจกรรมแต่ละประเภทจะสนองต่อความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก

- จุดประสงค์
1. สนทนาโต้ตอบให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดี
 2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
 3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้และรู้จักช่วยเหลือแบ่งปัน
 4. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้เรียบร้อย

- สาระการเรียนรู้
1. สาระที่ควรรู้
 - มุมบทบาทสมมติ มุมการแสดง และมุมร้านค้า
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การเล่นเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม
 - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงก่อนเข้าร่วมเล่นตามมุมประสบการณ์
2. เด็กเลือกเล่นตามมุมประสบการณ์อย่างอิสระตามข้อตกลง
3. ครูร่วมกำหนดมุมการแสดงละคร โดยครูร่วมกำหนดบทบาทในการชมการแสดงละคร โดยครูเตรียมเครื่องแต่งกายละครมาจากบ้าน ครูได้สาธิตท่ารำ

ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ครูได้แบ่งบทบาทให้เด็กและเล่นร่วมกันกับเด็ก

4. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงท่ารำ จีบคว่ำ-จีบหงาย และฝึกอ่านคำว่า ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) เมื่อใกล้หมดเวลา ครูให้สัญญาณในการเลิกเล่นและเก็บทำความสะอาดบริเวณให้เรียบร้อย พร้อมทั้งเตรียมเข้าสู่กิจกรรมใหม่

สื่อการสอน

- วัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ตามมุมต่าง ๆ ในห้องเรียน(ชุดการแสดงละคร)
- ภาพภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
- บัตรภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการสนทนาโต้ตอบ
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลง
- 1.3 สังเกตจากการเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน
- 1.4 สังเกตจากความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี

3. เกณฑ์การวัด

1. การสนทนาโต้ตอบ

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบไม่ได้และ สรุปเรื่องราวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้างเล่าเรื่องประเด็นหลักได้แต่ติดประเด็นย่อย

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่อง ได้ชัดเจนครบถ้วน

2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามข้อตกลงทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน

3. เล่นและทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถทำงานกับผู้อื่น ไม่เคย
ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อน

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือ
เพื่อนได้เป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือ
แบ่งปันเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ

4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1. สนทนาโต้ตอบ			2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน			3. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยเหลือแบ่งปัน			4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาโต้ตอบ	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจน ครบถ้วน	-สนทนาโต้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลักได้แต่ติดประเด็นย่อย	-สนทนาโต้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องราวไม่ได้
2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องตักเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือ แบ่งปัน	-สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ	-ทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือเพื่อนได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่เคยช่วยเหลือและแบ่งปันเพื่อน
4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา..... น.

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ กิริยาของมือที่ใช้นิ้วหัวแม่มือ จรดกับข้อแรกของนิ้วชี้ (นับจากปลายนิ้ว)
ส่วนนิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย กรีดเหยียดตึง หักข้อมือเข้าหาลำแขน เรียกว่า
การจีบ การจีบมีหลายลักษณะดังนี้ ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
มือจีบพร้อมหักข้อมือให้ปลายนิ้วชี้ ชี้ด้านบน

จุดประสงค์

1. เด็กบอกลักษณะของการภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ได้
2. สังเกตหารเปรียบเทียบลักษณะการภาษาท่าพาสนุก 1
(ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ได้
3. แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเปรียบเทียบ
 - การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่าง
 - การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)”
พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง

2. เด็กและครูสนทนาถึงความหมายและท่าทางลักษณะของภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) โดยครูนำภาพและบัตรคำ ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) มาให้เด็กดู
3. ร่วมสนทนาถึงความแตกต่างของท่าภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
4. ครูสาธิตการท่าภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) และให้เด็กปฏิบัติตาม
5. เด็กร้องเพลงภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ร่วมกันอีกครั้ง
6. ครูสรุปถึงความหมายในเพลงภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น) ร่วมกันและร่วมอ่านจากบัตรคำภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

สื่อการสอน

- ภาพภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
- เพลงภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
- บัตรคำ ภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการสนทนาและตอบคำถาม
- 1.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม
- 1.3 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมเสริมประสบการณ์

3. เกณฑ์การวัด

1. สังเกตจากการสนทนาและตอบคำถาม

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบไม่ได้และ สรุปเรื่องราวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้างเล่าเรื่องประเด็นหลักได้
แต่คิดประเด็นย่อย

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน

2. สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว

ระดับ 2 หมายถึง สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มีความสนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวตลอดเวลา

3. สังกะตจากการปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ระดับ 1 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยต้องมีผู้แนะนำตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยมีผู้แนะนำบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.การสนทนาและตอบคำถาม			2.การแสดงความความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม			3.การปฏิบัติตามกิจกรรมตามความเหมาะสม			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเสริมประสบการณ์
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังได้	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน	-สนทนาโต้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลักได้ แต่ตีประเด็นย่อย	-สนทนาโต้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องได้ไม่รู้เรื่อง
2. มีความคิดรวบยอดในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ	-มีความสนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวตลอดเวลา	-สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวบางครั้ง	-ไม่สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว
3. แสวงหาคำตอบและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	-นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม	-นำความรู้ไปใช้ได้โดยมีผู้แนะนำบางครั้ง	-นำความรู้ไปใช้ได้ โดยต้องมีผู้แนะนำตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	เกณฑ์การผ่าน	ระดับพอใช้ขึ้นไป									
<table border="1" style="width: 100%;"> <thead> <tr> <th>ช่วงคะแนน</th> <th>ระดับคุณภาพ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>3-4</td> <td>1(ปรับปรุง)</td> </tr> <tr> <td>5-7</td> <td>2(พอใช้)</td> </tr> <tr> <td>8-9</td> <td>3(ดี)</td> </tr> </tbody> </table>	ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	3-4	1(ปรับปรุง)	5-7	2(พอใช้)	8-9	3(ดี)	รวมคะแนน	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center; height: 40px;">9</td> </tr> </table>	9
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ										
3-4	1(ปรับปรุง)										
5-7	2(พอใช้)										
8-9	3(ดี)										
9											
		คะแนน									

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม กลางแจ้ง

สาระสำคัญ เกมภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)เป็นเกมที่ทำให้เด็กได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เข้าสังคมกับเพื่อนวัยเดียวกัน ยังช่วยทำให้เด็กได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษามากยิ่งขึ้น

- จุดประสงค์
1. มีความคล่องแคล่วขณะร่วมกิจกรรม
 2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
 3. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
 4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุขได้

- สาระการเรียนรู้
1. สาระที่ควรรู้
 - เกมภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
 2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และเคลื่อนที่
 - การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

- วิธีดำเนินกิจกรรม
1. ให้เด็กออกกำลังกายโดยวิ่งเหยาะ ๆ อยู่กับที่
 2. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงร่วมกันก่อนการเล่นเกม

3. ครูจัดกลุ่มไว้ 2 กลุ่ม กลุ่ม “ตัวเรา/ท่าน” จะมีบัตร ตัวเรา/ท่าน” กลุ่ม “ที่นี่/ที่นั่น” จะมีบัตรที่นี่/ที่นั่น ผู้เล่นขึ้นเป็นวงกลมล้อมเก้าอี้ เมื่อเพลงขึ้นให้ผู้เล่นเดินไปรอบวงกลมพ้อมกับรำไปตามจังหวะเพลง เมื่อเพลงหยุด ให้ผู้เล่นหยุดในท่าของแต่ละคน คนที่ ตัวเรา/ท่านให้ไปอยู่กับกลุ่ม ตัวเรา/ท่านแล้วชูบัตรคำ “ที่นี่/ที่นั่น” แล้วพูดพร้อมกันว่า “ที่นี่/ที่นั่น” ใครที่อยู่กลุ่ม “ที่นี่/ที่นั่น” ให้ไปอยู่กับ “กลุ่มที่นี่/ที่นั่น” แล้วชูบัตรคำ “ที่นี่/ที่นั่น” แล้วพูดพร้อมกันว่า “ที่นี่/ที่นั่น” ถ้าสามารถเข้าไปร่วมกลุ่มได้ ให้ออกจากการเล่น ที่เหลือให้รำต่อไป จนกว่าจะหมด
4. ครูและเด็กร่วมกันสรุป ชักถาม ความรู้สึกในการเล่น

สื่อการสอน - เกมภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)

การประเมินผล 1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
- 1.3 สังเกตจากการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
- 1.4 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกลางแจ้ง

3. เกณฑ์การวัด

1. สังเกตความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องตัวละทรงตัวได้ดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม

ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม

2. สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน

3. สังกัดจากการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและ สถานการณ์

ระดับ 1 หมายถึง ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ

ระดับ 2 หมายถึง ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น

ระดับ 3 หมายถึง เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและอารมณ์ดี

ตลอดการทำกิจกรรม

4. สังกัดจากการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความคล่องตัวขณะ ร่วมกิจกรรม			2.การปฏิบัติตาม ข้อตกลงร่วมกัน			3.การแสดงออกทาง อารมณ์ได้เหมาะสมกับ วัยและสถานการณ์			4.ร่วมกิจกรรมตั้งแต่น จนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม	-มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม	-มีความคล่องตัวละทรงตัวได้ดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม	-ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ได้
2. การปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้งทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. การแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์	-เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและอารมณ์ดีตลอดการทำกิจกรรม	-ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น	-ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ
4. การเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ	-สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา	-สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 2 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา น.

ชื่อกิจกรรม เกมการศึกษา

สาระสำคัญ การเล่นเกมจับคู่ภาพตัดต่อภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)
เป็นการฝึกการสังเกต สี รูปร่าง และรายละเอียดของภาพ ฝึกการแบ่งปันและ
รอคอย โดยนำชิ้นส่วนของภาพมาต่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์

จุดประสงค์ 1. เล่นเกมภาพตัดต่อภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)ได้
2. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ตั้งแต่ต้นจนจบได้อย่างมีความสุข
3. เล่นกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและการรอคอย
4. จัดเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - เกมภาพตัดต่อ จับคู่ว่า – จับหงาย
 - การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การจับคู่ การจับกลุ่ม
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การเล่นรายบุคคล และการเล่นเป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. จัดเตรียมเกมการศึกษา “เกมภาพตัดต่อภาษาท่าพาสุนัข 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/
ที่นั่น)” และเกมชุดที่เคยเล่นมาแล้ว

2. ครูแนะนำและสาธิตการเล่น “เกมภาพตัดต่อภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)” ให้กับเด็ก
3. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่นร่วมกัน
4. เด็กเล่นเกมการศึกษาได้อย่างอิสระ ครูคอยให้คำแนะนำและดูแล
5. ให้สัญญาณเด็กเล่นและเก็บเกมการศึกษาเข้าที่ให้เรียบร้อย

สื่อการสอน - เกมการศึกษา “เกมภาพตัดต่อภาษาท่าพาสนุก 1 (ตัวเรา/ท่าน/ไป/ที่นี่/ที่นั่น)”

การประเมินผล 1. วิธีกรวัด

- 1.1 สังเกตจากการเล่นเกม
- 1.2 สังเกตจากความสนใจในการเล่น
- 1.3 สังเกตจากการเล่นร่วมกับผู้อื่นมีการแบ่งปัน และการรอคอย
- 1.4 สังเกตจากการเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

2. เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา

3. เกณฑ์การวัด

1. มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกม
 - ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย
 - ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้
 - ระดับ 3 หมายถึง ระบุความคิดรวบยอดของเกมได้ด้วยตนเอง
2. มีความสนใจในการเล่นเกม
 - ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย
 - ระดับ 2 หมายถึง สนใจเล่นเกมในบางครั้ง
 - ระดับ 3 หมายถึง สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม
3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอคอย
 - ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถเล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้
 - ระดับ 2 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง
 - ระดับ 3 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้ทุกครั้งมีการแบ่งปัน และรอคอย

4.การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.มีความคิดรวบยอดใน การเล่นเกม			2.มีความสนใจในการเล่น เกม			3.เล่นร่วมกับผู้อื่น ด้วยการแบ่งปันและ รอยยิ้ม			4.การเก็บของเข้าที่ให้ เรียบร้อย			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเล่นเกมการศึกษา
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกม	-ระบุนิยามความคิดรวบยอดของเกมได้ด้วยตนเอง	-ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้	-ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย
2. มีความสนใจในการเล่น	-สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม	-สนใจเล่นเกมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ทุกครั้งมีการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้
4. การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3-6	1(ปรับปรุง)
7-11	2(พอใช้)
12-15	3(ดี)

รวมคะแนน

15

คะแนน

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย
ชั้นอนุบาลปีที่ 2

สาระการเรียนรู้เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 3 เรื่องย่อภาษาท่าพาสุนัข (มา/เศร้า/อาย/ดีใจ/โกรธ)” ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม การเคลื่อนไหวและจังหวะ

สาระสำคัญ

การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายด้วยการทำท่าทางเป็นผู้นำและผู้ตามเป็นการ
เคลื่อนไหวจากความคิดสร้างสรรค์ของเด็กแล้วให้เพื่อนปฏิบัติและพูดตาม

จุดประสงค์

1. เด็กเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว
2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายตามคำสั่งและปฏิบัติตามสัญญาณได้
3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก
4. เคลื่อนไหวร่างกายตามความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุข

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยการเป็นผู้นำและผู้ตาม
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเคลื่อนไหวเคลื่อนไหวที่และการเคลื่อนไหวอยู่กับที่
 - การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่างๆ

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. กิจกรรมพื้นฐานให้เด็กเคลื่อนไหวร่างกายไปทั่ว ๆ บริเวณอย่างอิสระตามจังหวะ เมื่อได้ขยับสัญญาณ “หยุด” ให้หยุดเคลื่อนไหวในท่ายืนทันที
2. ให้เด็กอาสาสมัครออกมาเป็นผู้นำ – ผู้ตามในการเคลื่อนไหวและการพูดคนละ 1 ท่าแล้วให้เพื่อนปฏิบัติตาม
3. ครูเคาะจังหวะ 1 ครั้งให้เด็กหยิบภาพภาษาท่า (มา)
 1. ภาพแล้วพูดตามว่า มา
ครูเคาะจังหวะ 2 ครั้งให้เด็กหยิบภาพภาษาท่า (เสร์้า)
 2. ภาพแล้วพูดตามว่า เสร์้า
ครูเคาะจังหวะ 3 ครั้งให้เด็กหยิบภาพภาษาท่า (อาย)
 3. ภาพแล้วพูดตามว่า อาย
ครูเคาะจังหวะ 4 ครั้งให้เด็กหยิบภาพภาษาท่า (ดีใจ)
 4. ภาพแล้วพูดตามว่า ดีใจ
ครูเคาะจังหวะ 5 ครั้งให้เด็กหยิบภาพภาษาท่า (โกรธ)
 5. ภาพแล้วพูดตามว่า โกรธ
4. ครูและเด็กร่วมกันสรุปภาพภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์้า/อาย/ดีใจ/โกรธ) โดย ให้เด็กดูภาพแล้วพูดตาม ครูให้สัญญาณหยุดให้เด็กผ่อนคลายกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของร่างกาย เตรียมเข้าสู่กิจกรรมใหม่

สื่อการเรียนรู้

- เครื่องให้จังหวะ กลอง ฉิ่ง
- ภาพภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์้า/อาย/ดีใจ/โกรธ) การประเมิน

การประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย
- 1.2 สังเกตจากการเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งและปฏิบัติตามสัญญาณ
- 1.3 สังเกตจากความมั่นใจและกล้าแสดงออก
- 1.4 สังเกตจากความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุข

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

3. เกณฑ์การวัด

1. การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย

ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี

ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวดีเฉพาะช่วงแรก
ในการทำกิจกรรม

ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำ
กิจกรรม

2. การเคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่งและปฏิบัติตามสัญญาณ

ระดับ 1 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ต่อเนื่อง

ระดับ 2 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง

ระดับ 3 หมายถึง เคลื่อนไหวร่างกายตามจินตนาการได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มั่นใจในตนเองและมักสร้างปัญหาให้กับผู้อื่น

ระดับ 2 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม

4. ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุขตั้งแต่ต้นจนจบ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ที่	ชื่อ-สกุล	1.เคลื่อนไหวร่างกายได้การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย			2. เคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายตามจินตนาการ			3. มีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก			4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเกมเคลื่อนไหวและจังหวะ
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย	-มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม	-มีความคล่องแคล่วและทรงตัวดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม	-ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี
2. การเคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตาม	-เคลื่อนไหวร่างกายในการเป็นผู้นำผู้ตามได้อย่างคล่องแคล่ว	-เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างต่อเนื่อง	-เคลื่อนไหวร่างกายได้ไม่ต่อเนื่อง
3. ความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก	-มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม	-มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกในบางครั้ง	-มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออกขณะทำกิจกรรม
4. ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมและมีความสุขตั้งแต่ต้นจนจบ	-สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา	-สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง	-ไม่สนใจร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 3 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม สร้างสรรค์

สาระสำคัญ

การฝึกปะกระดาษรูปภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ), การวาดภาพ
ระบายสีรูปภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้สร้างสรรค์
ผลงานตามความคิดและจินตนาการ

จุดประสงค์

1. การฝึกปะกระดาษรูปภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ), การวาด
ภาพระบายสีรูปภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) มีความคิด
สร้างสรรค์และมีจินตนาการในผลงาน
2. สร้างสรรค์งานศิลปะได้
3. ทำงานร่วมกับผู้อื่นและเก็บทำความสะอาดอุปกรณ์ต่าง ๆ เมื่อทำงานเสร็จ

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - การฝึกปะกระดาษรูปภาษาท่าพาสุนัข
(มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ), การวาดภาพระบายสีรูปภาษาท่าพาสุนัข 1
(มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
 - การจัดเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเขียนภาพและเล่นกับสี
 - แสดงความรู้สึกด้วยคำพูด

วิธีดำเนินงานกิจกรรม

1. ครูจัดโต๊ะไว้ 3 กลุ่มจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการฝึกปะกระดาษรูปภาษาท่าพาสุนัข (มาเสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) 2 กลุ่ม , การวาดภาพระบายสีรูปภาษาท่าพาสุนัข (มาเสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) 1 กลุ่ม ครูสนทนาซักถามถึงปัญหาอุปสรรค และร่วมแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติกิจกรรม โดยครูให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม
2. ครูอธิบายและวางข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับ การฝึกปะกระดาษรูปภาษาท่าพาสุนัข 1 (มาเสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) , การวาดภาพระบายสีรูปภาษาท่าพาสุนัข (มาเสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) เด็กเลือกทำกิจกรรมสร้างสรรค์อย่างน้อย 2 กิจกรรม โดยปฏิบัติตามกิจกรรมตามงานที่ชอบตามลำดับ
3. เด็กนำผลงานมาส่งครูและเล่าถึงผลงานที่ทำบันทึกคำพูดลงไปผลงาน ครูนำผลงานเด็กขึ้นแสดงโดยหมุนเวียนกันจนครบทุกคน
4. เด็กช่วยกันเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดบริเวณที่จัดกิจกรรม

สื่อการเรียนรู้ สีน้ำ งานผสมสี สีเทียน สีโปสเตอร์ กาว กรรไกร กระดาษA4 กระดาษสี ภาพ
ตั้งวงบน ตั้งวงกลาง ตั้งวงล่าง

การประเมิน

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากความสมบูรณ์และการพัฒนาผลงาน
- 1.2 สังเกตจากความคิดสร้างสรรค์ผลงานและอธิบายผลงาน
- 1.3 สังเกตจากผลงานมีความแปลกใหม่
- 1.4 สังเกตจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

3. เกณฑ์การวัด

1. ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง

ระดับ 1 หมายถึง ผลงานขาดความสมบูรณ์

ระดับ 2 หมายถึง ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา

ระดับ 3 หมายถึง 1. ผลงานสมบูรณ์ 2 ผลงานมีการพัฒนา

3. ผลงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา

2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนสามารถดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้

ระดับ 3 หมายถึง 1. ดัดแปลงผลงานได้ 2. คิดสร้างผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานตนเองได้ 3. แนะนำผู้อื่นได้

3. การพัฒนาของผลงาน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลยในการทำงานครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ

ระดับ 2 หมายถึง มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง การทำงานในบางครั้งครูต้องคอยกระตุ้น

ระดับ 3 หมายถึง 1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ 2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุดอยู่อย่างสม่ำเสมอ

4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น

ระดับ 1 หมายถึง ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้และไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ระดับ 3 หมายถึง 1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย 2. ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์

ชั้นอนุบาลปีที่ 2

โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

ชื่อกิจกรรม.....ครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความสมบูรณ์และการพัฒนาผลงาน			2.ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ			3.ผลงานมีความแปลกใหม่			4.ทำงานร่วมกับผู้อื่นและทำความสะอาดอุปกรณ์/บริเวณที่จัดกิจกรรม			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมสร้างสรรค์
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	ดี(3)	พอใช้(2)	ปรับปรุง(1)
1. ทำงานศิลปะตามความคิดของตนเอง	1. ผลงานสมบูรณ์ 2. ผลงานมีการพัฒนา 3. ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา	-ผลงานสมบูรณ์แต่ไม่มีการพัฒนา	-ผลงานยังขาดความสมบูรณ์
2. ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ	1. ดัดแปลงผลงานได้ 2. คิดสร้างสรรค์ผลงานและใช้ภาษาอธิบายผลงานของตนเองได้ 3. แนะนำผู้อื่นได้	-ดัดแปลงผลงานได้แต่ไม่สามารถคิดเองและแนะนำผู้อื่นได้	-ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในผลงาน
3. การพัฒนาของผลงาน	1. มีผลงานแปลกใหม่อยู่เสมอ 2. มีความพยายามในการทำงานให้ดีที่สุดอยู่อย่างสม่ำเสมอ	-มีผลงานแปลกใหม่ในบางครั้ง -การทำงานในบางครั้งครูดังต้องคอยกระตุ้น	-ไม่มีผลงานแปลกใหม่เลย -ในการทำงานครูต้องคอยว่ากล่าวตักเตือนอยู่เป็นประจำ
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น	1. ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมาย 2. ขอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม 3. แสดงความคิดเห็นในกลุ่ม	-ทำงานตามที่กลุ่มมอบหมายแต่ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	-ไม่รับผิดชอบงานที่กลุ่มมอบหมายให้ -ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัวเด็ก หน่วยนาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 3 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เศร้า/อาย/ดีใจ/โกรธ) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา..... น.

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมเสรี

สาระสำคัญ

การเล่นตามมุม เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เล่นกับสื่อและเครื่องเล่นอย่างอิสระในมุม การเล่นเกมแต่ละประเภทจะสนองต่อความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก การเปลี่ยนมุมในห้องเรียนเป็นการชักจูงให้เด็กอยากมาเรียน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันตามสภาพแวดล้อมของเด็ก

จุดประสงค์

1. สนทนาโต้ตอบให้ผู้อื่นเข้าใจได้
2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่น ได้และรู้จักช่วยเหลือแบ่งปัน
4. จัดเก็บของเล่นของใช้เข้าที่ได้เรียบร้อย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - มุมต่างๆ ในห้องเรียนเช่นมุมบทบาทสมมติ มุมศิลปะ มุมของเล่น
2. ประสพการณ์สำคัญ
 - การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสพการณ์ของตนเอง
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การเล่นเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
 - การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงก่อนเข้าร่วมเล่นตามมุมประสบการณ์
2. เด็กเลือกเล่นตามมุมประสบการณ์อย่างอิสระตามข้อตกลง
3. ครูสมมุติให้เด็กเล่นในมุมบทบาทสมมุติ โดยให้เด็กหยิบรูปภาพที่อยู่ในมุม มีรูปภาพท่าพาสุนัข (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ) ตั้งวงล่าง ขึ้นมาแล้วให้คนที่หยิบภาพขึ้นมาพูดให้เพื่อนฟัง และทำท่าทางประกอบ เมื่อปฏิบัติถูกต้องครูมีรางวัลให้
4. เด็กเลือกเล่นตามมุมประสบการณ์อย่างอิสระตามข้อตกลง
5. เมื่อใกล้หมดเวลาครูให้สัญญาณในการเลิกเล่นและช่วยกันเก็บทำความสะอาดบริเวณให้เรียบร้อย

สื่อการเรียนรู้

- วัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ตามมุมต่างๆในห้องเรียนภาพภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสิร์ฟ/อายุ/ดีใจ/โกรธ)

การประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการสนทนาโต้ตอบ
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลง
- 1.3 สังเกตจากการเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน
- 1.4 สังเกตจากความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเสรี

3. เกณฑ์การวัด

1. การสนทนาโต้ตอบ

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบไม่ได้และ สรุปรื่องราวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้างเล่าเรื่องประเด็นหลักได้
แต่ติดประเด็นย่อย

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน

2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ปฏิบัติตามข้อตกลงทุกครั้ง ทุกกิจกรรมโดยครู
ไม่ต้องเตือน

3. เล่นและทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปัน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถทำงานกับผู้อื่น ไม่เคยช่วยเหลือ
แบ่งปันเพื่อน

ระดับ 2 หมายถึง ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือเพื่อน
ได้เป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อน
อย่างสม่ำเสมอ

4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่

ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเสรี

ชั้นอนุบาลปีที่ 2

โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1. สนทนาโต้ตอบ			2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน			3. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยเหลือแบ่งปัน			4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-7	ไม่ผ่าน
8-12	ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมเสรี
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาโต้ตอบ	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน	-สนทนาโต้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลักได้แต่ติดประเด็นย่อย	-สนทนาโต้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องราวไม่ได้
2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องตักเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือ แบ่งปัน	-สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยเหลือแบ่งปันเพื่อนอย่างสม่ำเสมอ	-ทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ความช่วยเหลือเพื่อนได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่เคยช่วยเหลือและแบ่งปันเพื่อน
4. ความรับผิดชอบในการเก็บของเข้าที่	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนในบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน ระดับพอใช้ขึ้นไป

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

รวมคะแนน

12

คะแนน

สาระการเรียนรู้ **ธรรมชาติรอบตัวเด็ก** **หน่วยนาฏศิลป์ไทย** **ชั้นอนุบาลปีที่ 2**
แผนที่ 3 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) **ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน**
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

สาระสำคัญ

ภาษาท่า เปรียบเสมือนการเลียนแบบท่าทางธรรมชาติ โดยนำมาปรุงแต่งให้ดูงดงาม เพื่อประกอบการแสดงภาษาท่าจะใช้ในการแสดงละครต่างๆ และเป็นสิ่งที่ทุกชาติ ทุกภาษาเข้าใจ โดยไม่ต้องอธิบาย หรือจะเรียนกว่าเป็นภาษาโลกก็น่าจะได้ เช่น การสั่นมือ สายหน้า หมายถึงการ ปฏิเสธ การก้มมือ พยักหน้า หมายถึงการเรียก เป็นต้น ถ้าภาษาท่ามีนาฏยศัพท์เข้าไปเกี่ยวข้อง ควร ใช้ว่า “ ภาษาท่าที่ใช้ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ไทย หรือ ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย

จุดประสงค์

1. เด็กบอกได้ว่าท่าการภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) ได้
2. ค้นหาคำตอบด้วยการพูดและปฏิบัติ
3. เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองและผู้อื่น
 - การแสดงปฏิกิริยาด้วยการพูด
 - การสำรวจและอธิบายความเหมือนความต่างของท่ารำ

วิธีดำเนินงานกิจกรรม

1. ให้เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ)”
2. เด็กและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลง “ภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)”
3. ครูนำภาพเด็กทำท่าภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) มาให้เด็กดู และพูดตามที่ละภาพ
4. ครูนำภาพเด็กทำท่าภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) มาใส่ไว้ในกล่องแล้วให้เพื่อนหมุนเวียนออกมาเป็นอาสาสมัครเมื่อครูหยิบภาพตั้งวงบนขึ้นมาให้อาสาสมัครพูดทำในภาพและทำท่าตามภาพ หมุนเวียนไปจนครบทุกคน
5. ครูและเด็กร่วมกันสนทนาถึงท่าภาพภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) และให้เด็กพูดตามชื่อภาพ
6. ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงความหมายของเพลงภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)

สื่อการเรียนรู้

- เพลงภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
- ภาพภาษาท่าพาสุนัข (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
-

การประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตการสนทนาและตอบคำถาม
- 1.2 สังเกตจากการแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม
- 1.3 สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเสริมประสบการณ์

3. เกณฑ์การวัด

1. การสนทนาและตอบคำถาม

ระดับ 1 หมายถึง สนทนาโต้ตอบและสรุปเรื่องราวไม่ได้

ระดับ 2 หมายถึง สนทนาโต้ตอบได้บ้าง เล่าเรื่องประเด็นหลักได้
แต่คิดประเด็นย่อย

ระดับ 3 หมายถึง สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน

2. การแสดงความคิดเห็นในขณะร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว

ระดับ 2 หมายถึง สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง มีความสนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวตลอดเวลา

3. การปฏิบัติกิจกรรมตามความเหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ระดับ 1 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยต้องมีผู้แนะนำตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ได้โดยมีผู้แนะนำบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างชัดเจน

เป็นรูปธรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.การสนทนาและตอบคำถาม			2.การแสดงความคิดเห็น ในขงระร่วมกิจกรรม			3.การปฏิบัติกิจกรรมตาม ความเหมาะสม			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเสริมประสบการณ์
โรงเรียนวัดหนามพุงตอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. สนทนาได้ตอบเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังได้	-สนทนาและเล่าเรื่องได้ชัดเจนครบถ้วน	-สนทนาได้ตอบบ้าง -เล่าเรื่องประเด็นหลักได้ แต่คิดประเด็นย่อย	-สนทนาได้ตอบไม่ได้ -สรุปเรื่องได้ไม่รู้เรื่อง
2. มีความคิดรวบยอดในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ	-มีความสนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวตลอดเวลา	-สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว บางครั้ง	-ไม่สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว
3. แสวงหาคำตอบและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	-นำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม	-นำความรู้ไปใช้ได้ โดยมีผู้แนะนำ บางครั้ง	-นำความรู้ไปใช้ได้ โดยต้องมีผู้แนะนำตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		เกณฑ์การผ่าน	ระดับพอใช้ขึ้นไป
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	รวมคะแนน	คะแนน
3-4	1(ปรับปรุง)		
5-7	2(พอใช้)		
8-9	3(ดี)	9	

สาระการเรียนรู้เรื่อง **ธรรมชาติรอบตัวเด็กหน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2**
แผนที่ 3 เรื่องย่อภาษาทำพาสุนุก (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่..... วันที่..... เดือน พ.ศ. 2557 เวลา

ชื่อกิจกรรม กลางแจ้ง

สาระสำคัญ

การเล่นเกมภาษาทำพาสุนุก (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) เป็นการฝึกสมาธิทำให้มี
ทักษะและไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าปฏิบัติตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน รู้จัก
การรอคอย

จุดประสงค์

1. เด็กเล่นเกมตั้งวงได้อย่างคล่องแคล่ว
2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันได้
3. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบอย่างมีความสุขได้

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - เกมภาษาทำพาสุนุก (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
 - กติกาการเล่นเกม
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนที่
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี
 - การเล่นร่วมกันกับผู้อื่น
 - การเล่นรายบุคคลและรายกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. ให้เด็กออกกำลังกายโดยวิ่งอยู่กับที่
2. เด็กและครูร่วมสร้างข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการเล่นเกมภาษาทำพาสุนุก (มา/
เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ) โดยครูกำหนดให้เด็กยืนเป็นวงกลมแล้วหันหน้าไปทาง

ขวามือ เมื่อได้ยินเสียงดนตรีให้เด็กทำท่าภาษาท่าพาสูก 1 (ท่ามา) แล้วเคลื่อนตัวตามกันเหมือนนกบินเมื่อเสียงดนตรีหยุดให้เด็กหยุดอยู่กับที่แล้วเปลี่ยนเป็นท่าภาษาท่าพาสูก 1 (ท่าเสร์) เมื่อได้ยินเสียงดนตรีให้เคลื่อนตัวตามกันเหมือนนกบินไปเรื่อยๆ เมื่อเสียงดนตรีหยุดให้เด็กเปลี่ยนเป็นท่าภาษาท่าพาสูก 1 (ท่าอาย) เมื่อได้ยินเสียงดนตรีให้เคลื่อนตัวตามกันเหมือนนกบินไปเรื่อยๆ เมื่อเสียงดนตรีหยุดให้เด็กเปลี่ยนเป็นท่าภาษาท่าพาสูก 1 (ท่าดีใจ) เมื่อได้ยินเสียงดนตรีให้เคลื่อนตัวตามกันเหมือนนกบินไปเรื่อยๆเมื่อเสียงดนตรีหยุดให้เด็กเปลี่ยนเป็นท่าภาษาท่าพาสูก 1 (ท่าโกรธ) เมื่อได้ยินเสียงดนตรีให้เคลื่อนตัวเหมือนนกบินไปเรื่อยๆ เมื่อเสียงดนตรีหยุดครูให้สัญญาณโดยเคาะ 1 ครั้ง ให้เด็กท่าท่ามา เคาะ 2 ครั้ง ให้เด็กท่าท่าเสร์ เคาะ 3 ครั้ง ให้เด็กท่าท่าอาย เคาะ 4 ครั้ง ให้เด็กท่าท่าดีใจ เคาะ 5 ครั้ง ให้เด็กท่าท่าโกรธ ปฏิบัติไปเรื่อยๆ ขณะปฏิบัติให้เด็กพูดตามทุกครั้ง

3. เมื่อจบเกมให้เด็กทุกคนร้องเพลงตั้งวงแล้วทำท่าเดินรอบห้องตามจังหวะเพลง

สื่อการเรียนรู้

- เกมภาษาท่าพาสูก 1 (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)
- เพลงภาษาท่าพาสูก 1 (มา/เสร์/อาย/ดีใจ/โกรธ)

การประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากความคล่องแคล่วขณะร่วมกิจกรรม
- 1.2 สังเกตจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน
- 1.3 สังเกตจากการแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์
- 1.4 สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง

3. เกณฑ์การวัด

1. ความคล่องแคล่วขณะร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 หมายถึง ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ดี

ระดับ 2 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีเฉพาะ
ช่วงแรกในการทำกิจกรรม

ระดับ 3 หมายถึง มีความคล่องแคล่วและทรงตัวได้ดีตลอดการทำ
กิจกรรม

2. ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน

ระดับ 1 หมายถึง ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครู
ไม่ต้องเตือน

3. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์

ระดับ 1 หมายถึง ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ

ระดับ 2 หมายถึง ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น

ระดับ 3 หมายถึง เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและอารมณ์ดี
ตลอดการทำกิจกรรม

4. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

ระดับ 2 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.ความคล่องตัวขณะ ร่วมกิจกรรม			2.การปฏิบัติตาม ข้อตกลงร่วมกัน			3.การแสดงออกทาง อารมณ์ที่เหมาะสมกับ วัยและสถานการณ์			4.ร่วมกิจกรรมตั้งแต่นั้น จนจบ			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกิจกรรมกลางแจ้ง
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. ความคล่องตัวขณะร่วมกิจกรรม	-มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีตลอดการทำกิจกรรม	-มีความคล่องตัวและทรงตัวได้ดีเฉพาะช่วงแรกในการทำกิจกรรม	-ขาดความคล่องตัวและทรงตัวไม่ได้
2. การปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน	-ตามข้อตกลงร่วมกันทุกครั้ง ทุกกิจกรรม โดยครูไม่ต้องเตือน	-ครูต้องตักเตือนเป็นบางครั้ง	-ครูต้องเตือนทุกครั้งถึงปฏิบัติ
3. การแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัยและสถานการณ์	-เต็มอกเต็มใจในการทำกิจกรรมและอารมณ์ดีตลอดการทำกิจกรรม	-ร่วมทำกิจกรรมเมื่อครูคอยกระตุ้นเท่านั้น	-ไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต้องใช้การบังคับ
4. การเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ	-สนใจร่วมกิจกรรมตลอดเวลา	-สนใจร่วมกิจกรรมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะร่วมกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
4-6	1(ปรับปรุง)
7-9	2(พอใช้)
10-12	3(ดี)

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

รวมคะแนน

9

คะแนน

สาระการเรียนรู้ เรื่อง ธรรมชาติรอบตัว หน่วย นาฏศิลป์ไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
แผนที่ 3 เรื่องย่อ ภาษาท่าพาสุนทร (มา/เศร้า/อาย/ดีใจ/โกรธ) ชื่อผู้สอน นางนฤมล วงษ์ปาน
สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

ชื่อกิจกรรม เกมการศึกษา

สาระสำคัญ

การเล่นเก็บบัญชีภาพเหมือน เป็นการฝึกการสังเกตและเปรียบเทียบรูปร่างที่
เหมือนกันและต่างกัน โดยนำภาพที่เหมือนกันมาจัดเข้าคู่กัน

จุดประสงค์

1. เล่นเกมจับคู่ภาพเหมือนได้
2. ร่วมกิจกรรมด้วยความสนใจ ตั้งแต่ต้นจนจบได้อย่างมีความสุข
3. เล่นร่วมกับผู้อื่น ด้วยการแบ่งปันและการรอคอย
4. จัดเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

สาระการเรียนรู้

1. สาระที่ควรรู้
 - เกมจับคู่ภาพเหมือน
 - การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย
2. ประสบการณ์สำคัญ
 - การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
 - การแก้ปัญหาในการเล่น
 - การเล่นรายบุคคล และการเล่นเป็นกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม

1. จัดเตรียมเกมการศึกษา “เกมจับคู่ภาพเหมือน ”และเกมชุดที่เคยเล่นมาแล้ว
2. ครูแนะนำและสาธิตการเล่น “เกมจับคู่ภาพเหมือน ”ให้กับเด็ก
3. เด็กและครูร่วมกันสร้างข้อตกลงในการเล่นร่วมกัน
4. เด็กเล่นเกมการศึกษาอย่างอิสระ ครูคอยให้คำแนะนำดูแล
5. ให้สัญญาณเด็กเล่นและเก็บเกมการศึกษาเข้าที่ให้เรียบร้อย

สื่อการเรียนรู้

- เกมการศึกษา “เกมจับคู่ภาพเหมือน ”

การประเมิน

1. วิธีการวัด

- 1.1 สังเกตจากการเล่นเกม
- 1.2 สังเกตจากความสนใจในการเล่น
- 1.3 สังเกตจากการเล่นร่วมกันกับผู้อื่นมีการแบ่งปัน และการรอคอย
- 1.4 สังเกตจากการเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

2. เครื่องมือวัด

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา

3. เกณฑ์การวัด

1. มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกมน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้

ระดับ 3 หมายถึง ระบุความคิดรวบยอดของเกมได้ด้วยตนเอง

2. มีความสนใจในการเล่นเกมน

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย

ระดับ 2 หมายถึง สนใจเล่นเกมในบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม

3. เล่นร่วมกันกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอคอย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่สามารถเล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้

ระดับ 2 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง เล่นร่วมกันกับผู้อื่นได้ทุกครั้งมีการแบ่งปันและรอคอย

4. การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ระดับ 1 หมายถึง ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

ระดับ 2 หมายถึง ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง

ระดับ 3 หมายถึง ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา

แบบสังเกตพฤติกรรมกิจกรรมเกมการศึกษา
 ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ที่	ชื่อ - สกุล	1.มีความคิดรวบยอดใน การเล่นเกม			2.มีความสนใจในการเล่น เกม			3.เล่นร่วมกันกับผู้อื่น ด้วยการแบ่งปันและ รอยยิ้ม			4.การเก็บของเข้าที่ให้ เรียบร้อย			สรุป	
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การพิจารณา	
ช่วงคะแนน	เกณฑ์การวัด
0-6	ไม่ผ่านเกณฑ์
7-9	ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเล่นเกมการศึกษา
โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. มีความคิดรวบยอดในการเล่นเกม	-ระบุนุความคิดรวบยอดของเกมได้ด้วยตนเอง	-ครูต้องช่วยสรุปจึงสามารถระบุได้	-ไม่สามารถสรุปได้แม้ว่าครูจะช่วย
2. มีความสนใจในการเล่น	-สนใจเล่นเกมได้ตลอดจนจบกิจกรรม	-สนใจเล่นเกมในบางครั้ง	-ไม่สนใจที่จะเล่นเกมเลย
3. เล่นร่วมกับผู้อื่นด้วยการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ ทุกครั้งมีการแบ่งปันและรอยยิ้ม	-เล่นร่วมกับผู้อื่นได้เป็นบางครั้ง	-ไม่สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้
4. การเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย	-ควบคุมตนเองได้ตลอดเวลา	-ครูต้องตักเตือนบ้างเป็นบางครั้ง	-ต้องบังคับและควบคุมตลอดเวลา

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

เกณฑ์การผ่าน

ระดับพอใช้ขึ้นไป

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3-6	1(ปรับปรุง)
7-11	2(พอใช้)
12-15	3(ดี)

รวมคะแนน

15

คะแนน

แบบทดสอบ

คำชี้แจงการใช้แบบทดสอบ

1. แบบทดสอบทั้งหมดประกอบด้วย

- 1.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้คำศัพท์
- 1.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการใช้ประโยค
- 1.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 มี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 วัดความสามารถด้านกำหนดเรื่องให้เล่า

ส่วนที่ 2 วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง

2. การดำเนินการสอบ เนื่องจากผู้รับการประเมินเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ชุดทดสอบจึงเป็นรูปภาพ ครูผู้ดำเนินการทดสอบจะเป็นผู้อธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ และดำเนินการทดสอบทีละข้อเมื่อเด็กพร้อมในการทดสอบ ครูจะดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง และทำตามคำอธิบายตามคำสั่งในการดำเนินการสอบ

2.1 วิธีดำเนินการทดสอบ

- 2.1.1 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ
- 2.1.2 ตรวจสอบแบบทดสอบให้ครบถ้วนและเขียน ชื่อ นามสกุล ของผู้รับการทดสอบเตรียมไว้ล่วงหน้าให้พร้อม
- 2.1.3 ศึกษาแบบทดสอบจนเข้าใจขั้นตอนและกระบวนการทั้งหมดสามารถใช้คำอธิบายคำสั่ง ประกอบด้วยได้ด้วยคำพูดที่ชัดเจนถูกต้อง
- 2.1.4 จัดเตรียมสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ ไว้สำหรับผู้ที่จะรับการทดสอบอย่างเหมาะสมสะดวกสบาย เหมาะสมตามวัย
- 2.1.5 จัดเตรียมอุปกรณ์ในการทดสอบอย่างเพียงพอกับจำนวนเด็ก
 - คู่มือชุดทดสอบ 1 ฉบับ
 - ชุดทดสอบเพียงพอกับจำนวนเด็ก
 - ดินสอ สีเข้มเห็นชัดเจนเพียงพอกับจำนวนเด็ก
 - นาฬิกาจับเวลา
 - ยางลบ
- 2.1.6 ก่อนทำการทดสอบ ต้องให้ผู้รับการทดสอบ เตรียมตัวเองให้พร้อม ดื่มน้ำเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อยก่อน

2.1.7 ครูผู้ที่จะดำเนินการสอบต้องมีความเป็นกันเอง สร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ไม่ทำให้ผู้รับการทดสอบเกิดความกลัว วิตกกังวล ให้ความมั่นใจกับเด็ก เพื่อที่เด็กจะได้ให้ความร่วมมือทำชุดทดสอบด้วยความเต็มใจ

2.1.8 ก่อนลงมือทดสอบ ครูผู้ดำเนินการสอบต้องอธิบายขั้นตอน และดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ทุกคน

2.2 ขั้นตอนการดำเนินการทำชุดทดสอบ

2.2.1 ทดสอบเป็นรายบุคคล

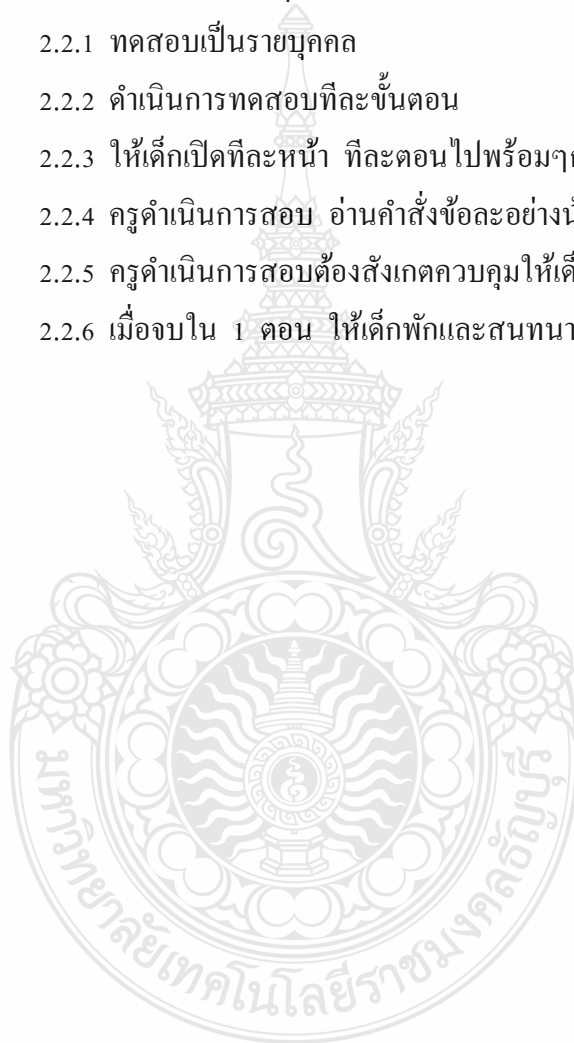
2.2.2 ดำเนินการทดสอบทีละขั้นตอน

2.2.3 ให้เด็กเปิดทีละหน้า ทีละตอนไปพร้อมๆกัน

2.2.4 ครูดำเนินการสอบ อ่านคำสั่งข้อละอย่างน้อย 2 ครั้ง

2.2.5 ครูดำเนินการสอบต้องสังเกตควบคุมให้เด็กทำทุกคน

2.2.6 เมื่อจบใน 1 ตอน ให้เด็กพักและสนทนาพูดคุยกับเด็ก

แบบทดสอบฉบับที่ 1

“การรู้คำศัพท์”

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น

ตัวอย่าง ครูบอกให้เด็กกากบาทรูปภาพตามคำสั่ง ให้กากบาทรูป “เด็กผู้หญิง” ให้เด็กทำตาม
กากบาทรูปเด็กผู้หญิง

ข้อตัวอย่าง
ให้กากบาทรูป
เด็กผู้หญิง

ข้อ 1
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าเรา,
ข้าพเจ้า”

ข้อ 2
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าท่าน”

ข้อ 3
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ไป”

ข้อ 4
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าที่นี่”

ข้อ 5
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ทำนั่น”

ข้อ 6
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่ามา,เรียก”

ข้อ 7
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าเสรี”

ข้อ 8
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าอวย”

ข้อ 9
ให้กากบาทภาษาท่า
ที่เป็น “ท่าดีใจ”

ข้อ 10
ให้กากบาทภาษาท่าที่
เป็น “ท่าโกรธ”

แบบทดสอบฉบับที่ 2

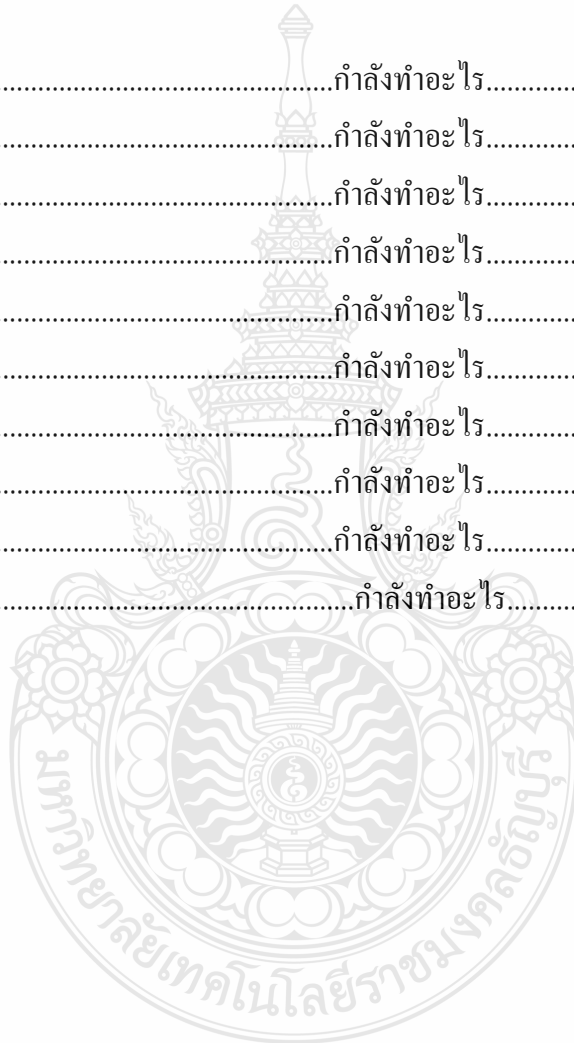
“การใช้ประโยค”

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา

คำสั่ง ให้เด็กดูรูปภาพแล้วตอบคำถาม ซึ่งมี 2 ตอน คือ ใคร กำลังทำอะไร เมื่อเด็กพูดให้ครู
จดบันทึก

- ข้อ 1 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 2 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 3 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 4 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 5 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 6 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 7 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 8 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 9 ใคร.....กำลังทำอะไร.....
- ข้อ 10 ใคร.....กำลังทำอะไร.....

ข้อ 1

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

ข้อ 2

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

ข้อ 3

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

ข้อ 4

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

ข้อ 5
ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....
วันที่ทดสอบ.....
ผู้ทำการทดสอบ.....
บันทึกคำพูด.....
.....

ข้อ 6
ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....
วันที่ทดสอบ.....
ผู้ทำการทดสอบ.....
บันทึกคำพูด.....
.....

ข้อ 7
ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....
วันที่ทดสอบ.....
ผู้ทำการทดสอบ.....
บันทึกคำพูด.....
.....

ข้อ 8
ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....
วันที่ทดสอบ.....
ผู้ทำการทดสอบ.....
บันทึกคำพูด.....
.....

ข้อ 9

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

ข้อ 10

ชื่อ เด็กชาย/เด็กหญิง.....

วันที่ทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด.....

.....

แบบทดสอบฉบับที่ 3

แบบทดสอบด้านกำหนดเรื่องให้เล่าและด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน

ชุดทดสอบประกอบด้วย 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นชื่อเรื่องที่กำหนดให้เด็กเล่า

ส่วนที่ 2 เป็นภาพแสดงการเริ่มต้นและจบของเหตุการณ์ ทั้งสองภาพมีความสัมพันธ์
ต่อเนื่องกัน

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ

แบบทดสอบเป็นชื่อเรื่องที่กำหนดให้เด็กได้พูดเล่าเหตุการณ์โดยมีภาพประกอบ ซึ่งใช้เวลา
เล่าสถานการณ์ในภาพไม่เกิน 3 นาที

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. จัดเตรียมสถานที่ทดสอบเป็นรายบุคคล
2. เตรียมเทปบันทึกเสียงพร้อมนาฬิกาจับเวลา
3. เริ่มดำเนินการสอบ โดยครูได้ชี้แจงให้เด็กทราบถึงหัวข้อที่กำหนด
4. สำหรับตอนที่ 2 ครูชี้แจงให้เด็กทราบว่าภาพเริ่มต้น ภาพใดเป็นภาพจบเหตุการณ์ในเรื่อง
5. ครูและเด็กสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองเหมือนนั่งคุยกัน
6. ขณะที่เด็กเริ่มเล่าเหตุการณ์ ครูต้องให้ความสนใจ ให้แรงจูงใจ ทั้งสีหน้า และท่าทาง
7. ถ้าเด็กยังไม่ยอมเล่าในเวลาที่กำหนด ครูต้องกระตุ้นให้แรงจูงใจแก่เด็กชักชวนให้เด็กเล่า
8. ขณะที่หมดเวลาให้ปิดเทปแต่ปล่อยให้เด็กเล่าต่อไปให้จบประโยคและกล่าวชมเชย

เกณฑ์การตรวจความสามารถในการเล่าเรื่องพิจารณาดังนี้

1. การพูดรายละเอียดของเหตุการณ์ สามารถเข้าใจและมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน
ประโยคละ 3 คะแนน
2. การเรียงลำดับเหตุการณ์เล่าเหตุการณ์ก่อนหลังได้ตามขั้นตอน 2 คะแนน

ข้อ 1. กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วครูจดบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....
.....
.....

ข้อ 2. กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วครูจดบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....
.....
.....

ข้อ 3. กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วครูจดบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....
.....
.....

ข้อ 4. กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วครูจดบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....
.....
.....

ข้อ 5 กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วครูจดบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....
.....
.....

ข้อ 6. กำหนดเรื่องให้เล่า

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่องราวที่อยู่ในภาพให้ได้ใจความ แล้วสรุปบันทึก

แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

วันที่ทำการทดสอบ.....

ผู้ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

.....

.....

.....

ข้อ 7. วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง
ชื่อเรื่อง.....

ภาพที่ 1 แสดงการเริ่มต้นเหตุการณ์

ภาพที่ 2 แสดงการจบเหตุการณ์

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ผู้ทำการทดสอบ วันที่ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

ข้อ 8. วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง
ชื่อเรื่อง.....

ภาพที่ 1 แสดงการเริ่มต้นเหตุการณ์

ภาพที่ 2 แสดงการจบเหตุการณ์

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ผู้ทำการทดสอบ วันที่ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

ข้อ 9. วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง
ชื่อเรื่อง.....

ภาพที่ 1 แสดงการเริ่มต้นเหตุการณ์

ภาพที่ 2 แสดงการจบเหตุการณ์

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1

ผู้ทำการทดสอบ วันที่ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

ข้อ 10. วัดความสามารถด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง
ชื่อเรื่อง.....

ภาพที่ 1 แสดงการเริ่มต้นเหตุการณ์

ภาพที่ 2 แสดงการจบเหตุการณ์

ชื่อเด็กชาย/เด็กหญิง.....

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนามพุงดอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ผู้ทำการทดสอบ วันที่ทำการทดสอบ.....

บันทึกคำพูด

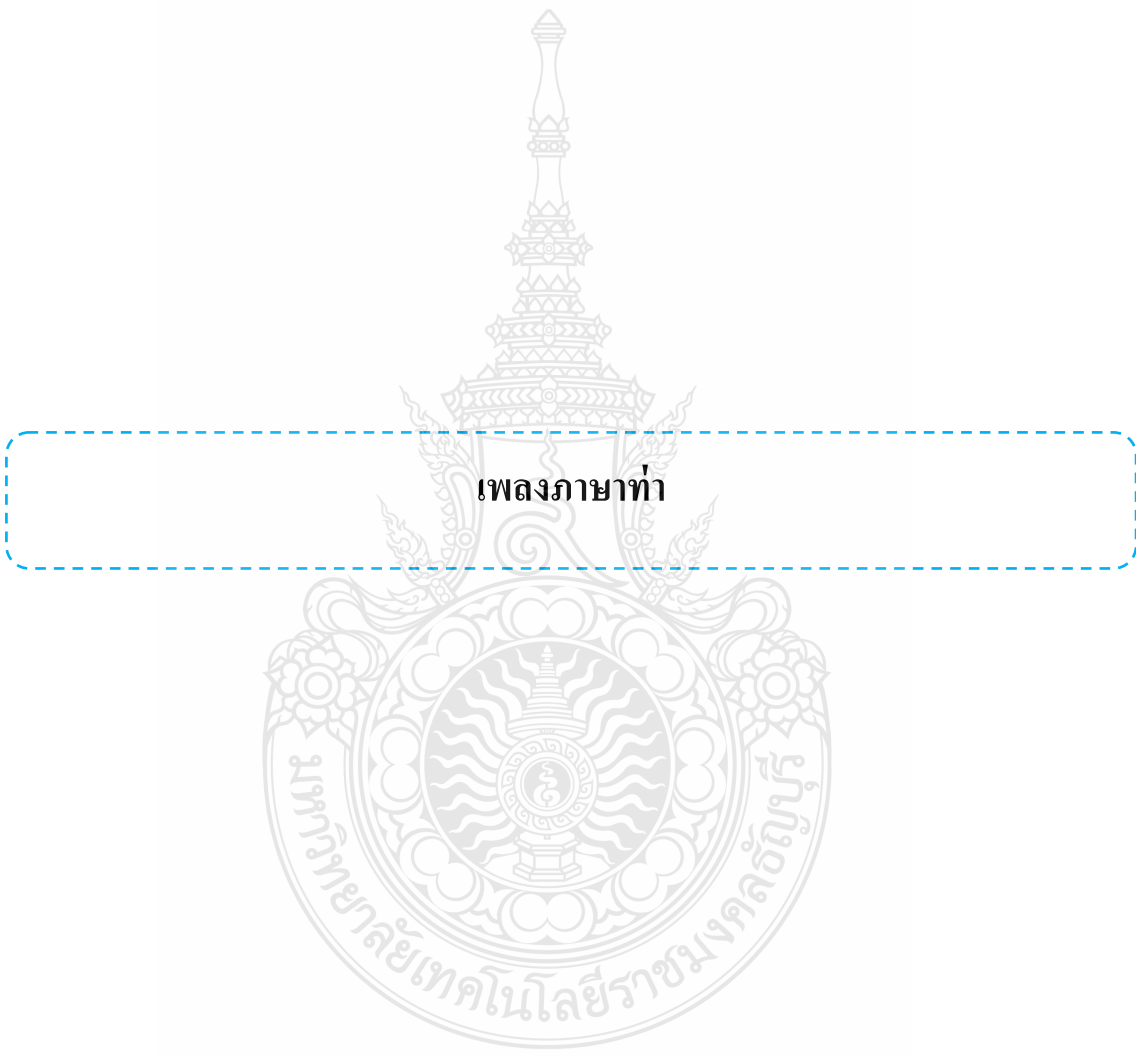
1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

เพลงภาษาทำ

เพลงที่ 1 ความหมายของภาษาท่า

(จังหวะเพลง แมงมุมลายตัวนั้น)

ภาษาท่าเรานั้น

เลียนแบบธรรมชาติของคน

ภาษาท่าเราไซ้

มา เสร้า आय दीजे

มาเรียนกัน เรียนกันทุกคน

ข้าพเจ้า ท่าน ไป ไกล ไกล

เรียนง่าย เรียนกันทุกวัน

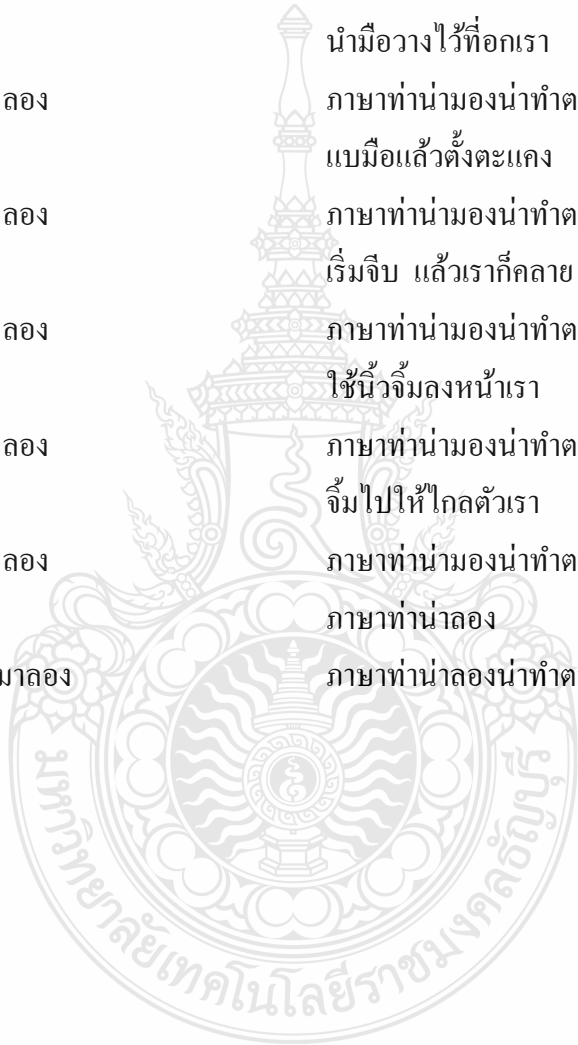
หันหน้ามาสวัสดิ์ทุกคน

เพลงที่ 2 ภาษาท่า

(จังหวะเพลง เป็ด)

มา มา มา	ภาษาท่าหน้าลอง
ตาก็จ้องแถมอง	ภาษาท่าหน้าลองนำทำตามเอย
หนึ่ง ข้าพเจ้า	นำมือวางไว้ที่อกเรา
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าหน้ามองนำทำตามเอย
สอง ท่าทำน	แบมือแล้วตั้งตะแคง
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าหน้ามองนำทำตามเอย
สาม ท่าไป	เริ่มจิบ แล้วเราก็ตลาย
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าหน้ามองนำทำตามเอย
สี่ ท่าไกล	ใช้นิ้วจิ้มลงหน้าเรา
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าหน้ามองนำทำตามเอย
ห้า ท่าไกล	จิ้มไปให้ไกลตัวเรา
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าหน้ามองนำทำตามเอย
ลา ลา ลา	ภาษาท่าหน้าลอง
พรุ่งนี้เราค่อยมาลอง	ภาษาท่าหน้าลองนำทำตามเอย

เพลงที่ 3 ภาษาท่า (2)

(จังหวะเพลง เป็ด)

มา มา มา	ต่อภาษาท่าจำลอง
ตาก็จ้องแลมอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
หก ท่ามา	ตั้งวงแล้วก็ขวักมือมา
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
เจ็ด ท่าเศร้า	ประสานมือ แล้วก็มีหน้าลง
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
แปด ท่าอาย	เตะแก้มแล้วเราต้องอาย
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
เก้า ท่าดีใจ	จิบที่ปาก ยิ้มแล้วดีใจ
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
สิบ ท่าโกรธ	ท่าพิโรธ เอามือถูคาง
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย
ลา ลา ลา	จบภาษาท่าจำลอง
เราต้องจำและลอง	ภาษาท่าจำลองนำทำตามเอย

ภาคผนวก ง
ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

**ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการโดยใช้ภาษาท่า
เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาของนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนวัดหนามพุงดอ**

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	I.O.C.
	1	2	3		
ชื่อกิจกรรมสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546	+1	+1	+1	3	1
สาระสำคัญสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546	+1	+1	+1	3	1
จุดประสงค์สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย พุทธศักราช 2546	+1	+1	+1	3	1
สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546	+1	+1	+1	3	1
วิธีดำเนินการกิจกรรม					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1
2. กิจกรรมมีความหลากหลาย	+1	+1	+1	3	1
3. กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อ เนื้อหา	+1	+1	+1	3	1
สื่อการสอน					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1
2. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3. เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษา	+1	+1	+1	3	1
การประเมินผล					
1. วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1
2. เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุม จุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่			$\sum R$	I.O.C.
	1	2	3		
3. เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุม จุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1
4. วัดและประเมินผลเน้นการประเมิน ตามสภาพจริง	+1	+1	+1	3	1

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การวัดผลหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้.
 ถ้าเห็นว่ามี ความสอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง +/
 ถ้าไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง 0
 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง -/
2. ถ้าผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่ามีข้อความแก้ไขประการใด กรุณาให้ข้อเสนอแนะในข้อที่กำหนดให้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 “การรู้คำศัพท์”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
- นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 2 “การใช้ประโยค”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทาง ด้านภาษา	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 3

“การวัดความสามารถด้านกำหนดเรื่องให้เล่า และด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของนักเรียน	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

ลงชื่อ นางสาวพรทิพย์ สงวนให้
ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การวัดผลหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้.
 ถ้าเห็นว่ามี ความสอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง +/
 ถ้าไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง 0
 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง ให้เช็ทที่ช่อง -/
2. ถ้าผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่ามีข้อความแก้ไขประการใด กรุณาให้ข้อเสนอแนะในข้อที่กำหนดให้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 “การรู้คำศัพท์”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 2 “การใช้ประโยค”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 3

“การวัดความสามารถด้านกำหนดเรื่องให้เล่า และด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของนักเรียน	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

ลงชื่อ นางโสพิศ มากเมือง
ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์

คำชี้แจง

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การวัดผลหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้.
 ถ้าเห็นว่ามี ความสอดคล้อง ให้เช็คที่ช่อง +/
 ถ้าไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ให้เช็คที่ช่อง 0
 ถ้าแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง ให้เช็คที่ช่อง -/
2. ถ้าผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่ามีข้อความแก้ไขประการใด กรุณาให้ข้อเสนอแนะในข้อที่กำหนดให้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 “การรู้คำศัพท์”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 2 “การใช้ประโยค”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

แบบทดสอบฉบับที่ 3

“การวัดความสามารถด้านกำหนดเรื่องให้เล่า และด้านเล่าเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหลัง”

จุดประสงค์ของการวัดผล	รายการข้อคำถาม	การพิจารณาความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของนักเรียน	ข้อ 1	+1			
	ข้อ 2	+1			
	ข้อ 3	+1			
	ข้อ 4	+1			
	ข้อ 5	+1			
	ข้อ 6	+1			
	ข้อ 7	+1			
	ข้อ 8	+1			
	ข้อ 9	+1			
	ข้อ 10	+1			

ลงชื่อ ดร.สถาพร กริทาธร
ผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางนฤมล คงกลัด
วัน เดือน ปีเกิด	20 ตุลาคม 2529
ที่อยู่	158 หมู่ที่ 6 ตำบลอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี 70000
การศึกษา	ปริญญาตรี ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปริญญาโท ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2553 – 2554	ครูอัตราจ้างโรงเรียนบ้านห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2554 – 2556	รับราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านห้วยยางโทน อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน	รับราชการครู ตำแหน่งครู คศ.1 โรงเรียนวัดห้วยไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

